

emperyalizme
sosyal-emperyalizme
ve
her türlü gericiliğe
karşı

MÜCADELE

ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU (ATİF)

(ATİF)

YAYIN ORGANI

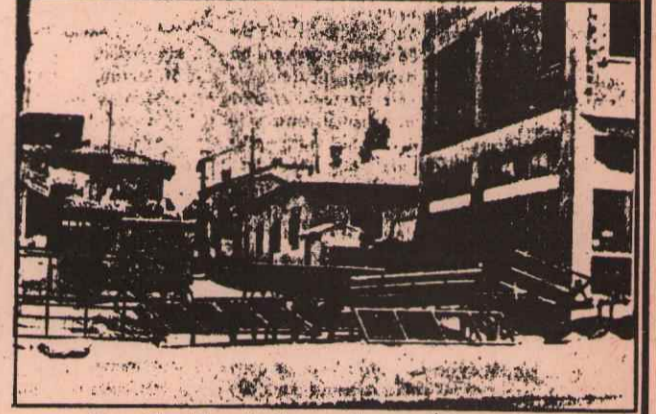
MASRAFI: 1 D. MARK

ÇORUM KATLIAMI CEZASIZ KALMAYACAKTIR

Ülkemizdeki faşist kitle katliamlarına Temmuz ayı başında bir yenisi daha eklendi. Halk düşmanı faşistler 4 Temmuzda Çorum'daki devrimcilere ve kendilerinden olmayan halka karşı katliam hareketi düzenlediler. Faşistlerin saldırısında onlarca işçi-köylü-geç-emekçi hunharca katledildi; evler yıkıldı. Mahalleler yakıldı. Gözü dönmüş faşistler halka alçakca saldırdılar. Korunmasız insanlar, anneler, bacılar, çocuklar, ihtiyar dedeler, faşist kursunlara, sopalara, zincirlere, bıçaklara hedef oldular. Resmi makamlar Çorum'da 20 ölü olduğu yalanını yaydılar. Ama şimdi Çorum'da her gün katliamın yeni kurbanları yüzüyor. Yüzlerce aile evsiz kaldı. Büzünce Çorum'u terk etmek zorunda kaldı.

Analar, bacılar, kardeşler... Çorum katliamı ne ilk faşist katliamdır, ne de sonuncusu olacaktır! Bugün ülkemizde bir yanda emperyalizmin uşağı hakim sınıfların faşist diktatörlüğü vardır. Bu faşist diktatörlük polisi, ordusu, mahkemesi, meclisi.. kısacası devletin bütün kurumları ile halkın düşmanıdır. Faşist devlet, aynı zamanda kendile-

rine 'milliyetçi' diyen sivil faşist sürülerle, MHP'li komando adı verilen sivil silahlı güçlerle iç içe geçmiştir. Diğer yanda ise işçiler, köylüler bir lokma ekme için alın teri dökmek zorunda olan tüm emekçi halkımız vardır. İşte bu güçler arasında; yani bir yanda emperyalizm ve onların uşakları, diğer yanda işçi sınıfı başta olmak üzere tüm halkımız arasında bir sınıf mücadelesi vardır. Bu mücadele, bir ölüm kalım mücadelesidir. ya emperyalizm ve emperyalizmin uşaklarının hakimiyeti sürece ve işçilerin, köylüler, tüm emekçiler ezilip sömürülmeye devam edeceklerdir. Bir yanda işsizlik, açlık, yokluk, yoksulluk sürerken, diğer yanda bir avuç para babası ve toprak ağaları zenginlik içinde yaşayacaktır, ülkenin tüm zenginliklerini emperyalizme peş keş çekecektir. Ya da emperyalizmin uşağı komprador patronların ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğü işçi sınıfı ön derliğinde Demokratik Halk Devrimi ile yerle bir edilecek; Halkın Demokratik İktidarı kurulacaktır. Emperyalizm, komprador kapitalizm ve feodalizm tasfiye edilecek; insanizm ve feodalizm tasfiye edil-

Barikatlar! Cankarın güvenliği için!

mesinin ortadan kaldırılmasının yolu açılacaktır. İşte bu süreçte halk mücadelesinin odaklaştığı sorundur.

Halkın sınıflar tabii ki kendi düzenlerini sürdürürebilmek için ellerinden geleni yapmaktadır. Onlar, bazen demogoji

Devamı 2. sayfada

HAKİM SINIFLARIN DALAŞMASI SÜRÜYOR

Geçen ay içinde de hakim sınıfların arasındaki dalaşmalar yeni boyutlara vararak sürdü.

Cumhurbaşkanlığı seçimi konusunda bir türlü anlaşamayan hakim sınıfların siyasi temsilcileri arasındaki dalaşma, Temmuz başında yapılan gensoru oylamasında doruğuna ulaştı. Gensoru oylaması gününe kadar açık tavır takınmayan, kâh hükümeti devireceğiz, kâh 'yenisi olmadan eskisini deviremeyeceğiz' diyen MSP, başbakanlığın Erbakan'a verilmesini red eden CHP yerine AP'yi desteklemeyi yeğleyince, Demirel hükümeti yerinde kaldı.

Hakim sınıfların çeşitli temsilcilerinin tüm yumuşatma çabalarına rağmen, AP ile CHP arasındaki dalaşma geçtiğimiz ay

İçinde sertleşmeye devam etti. AP ve CHP birbirlerini 'Anarşi himayeciliği' ile suçlamaya devam ettiler. Önümüzdeki aylar içinde hakim sınıfların temsilcileri arasındaki dalaşmalar daha da sertleşerek sürece benzemektedir. Dalaşma içinde AP'nin isteği, bu yıl içinde erken seçime gitmektir. CHP ise erken seçimi önlemek; bugünkü hükümeti gensoru ile düşürerek, yerine 'onarım hükümeti' adını verdikleri bir hükümet kurmak istemektedir.

'Meclis aritmetiğinin' kilitli olması MSP'ye yine anahtar rolünü yüklemektedir. AP'nin mi yoksa CHP'nin mi planının gerçekleşeceği, MSP'nin tavrına bağlı olacaktır. Bu ise MSP'ye verilecek tavizlere bağlıdır.

Önümüzdeki gelişme ne olursa olsun, durum halkımız için kötüdür. Hakim sınıfların dalaşması, gerçekte halk açısından fazla önem taşımamaktadır. Çünkü dalaşma halkın menfaatlerini koruma değil, halkın sırtından vurulan vurgunların paylaşma dalaşmasıdır.

İster AP, ister CHP, ister MHP, ister MSP olsun, bugün parlamentodaki tüm partilerin, komprador patronların, toprak ağalarının ve onların parabalaları emperyalizmin partileridir. Bu partilerin tümünün siyaseti halk düşmanıdır. Halk için kurtuluş, hakim sınıfların şu veya bu hükümetinde değil; sınıfın örgütlü gücünde ve demokratik halk devrimi mücadelesindedir.

A. Gülcan

Faşistlerin bombalandı dedikleri Cami sapsağlam...

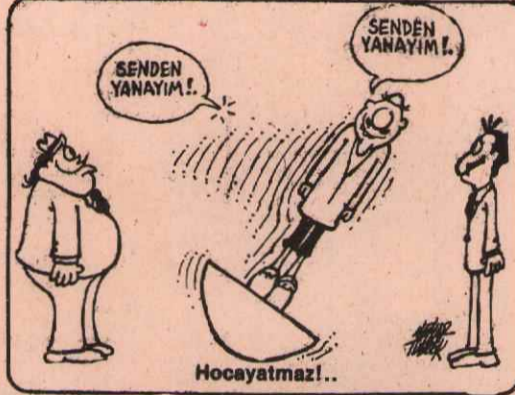
ATİF YASAKLANAMAZ

Geçen ay içinde Augsburg olaylarından sonra, gerek yurtdışında yayınlanan Türkçe gazetelerde, gerekse Batı Alman hakim sınıf basınında yabancılara ileri geri örgütlerine, öncelikle de ATİF'e karşı ideolojik saldırı kampanyası hızlandırıldı.

Batı Alman devletinin bir dizi sözcüsü de resmen yaptıkları açıklamalarla bu kampanyaya katıldılar. Batı Alman İçişleri bakanları toplantısı, Eylül ayı içinde "yabancıların aşırı uçlardaki siyasi örgütleri" sorununun ele alınacağını açıkladı. Daha önce Filistin'li işçilerin teşkilatı GUPA ve Filistin'li öğrencilerin teşkilatı GUPA'nın nasıl yasaklandığını bilenleri bunun "nasıl yasaklama hazırlığı" olduğunu kolaylıkla görebilir.

Basındaki kampanyaya ve devlet sözcülerinin açıklamalarına paralel olarak geçen ay içinde 'Batı Alman Anayasası Komisyonu Teşkilatı' adlı gizli polis teşkilatı da yıllık raporunu açıkladı. Bu rapor da bir dizi yabancı teşkilat hakkında yayınlanan yanlış bilgiler veriliyor. ATİF de

Devamı 12. sayfada

Hocayalmaz!

BATI ALMAN EMPERYALİST DEVLETİ ANTI-EMPERYALİSTLERE SALDIRIYOR

Batı Alman emperyalizmi uzun zamandır Batı Almanya'da Türkiyeli işçilerin tek demokratik federasyonu ATİF'i yasaklamak için fırsat kolluyor. ATİF'e saldırılarını yoğunlaştırıyor. ATİF'e karşı saldırılarında da Batı Almanya'daki MHP'li, MSP'li faşistlerle el ele çalışıyor.

17 Haziran 1980'deki Augsburg'daki olaylar, faşistlerin yurtseverlere saldırısından sonra Batı Alman polislerinin 74 demokrasi, devrimciyi tutuklamasını bunun örneklerinden biridir. Augsburg'da faşistlerin örgütlenmeye hız vermelerine yardımını esirgemeyen ve faşistlerin saldırısını bir bahane olarak kullanan Batı

Alman devleti şimdi de mahkemelerinde yargıladığı yurtseverler için uzun süre hapis cezası ve yurtdışı etme kararı çıkartmak istemektedir.

Çeşitli burjuva gazetelerinde sözde, ATİF'in saldırganlığını ispat etmek için kullanılan Augsburg olayının iç yüzü nedir?

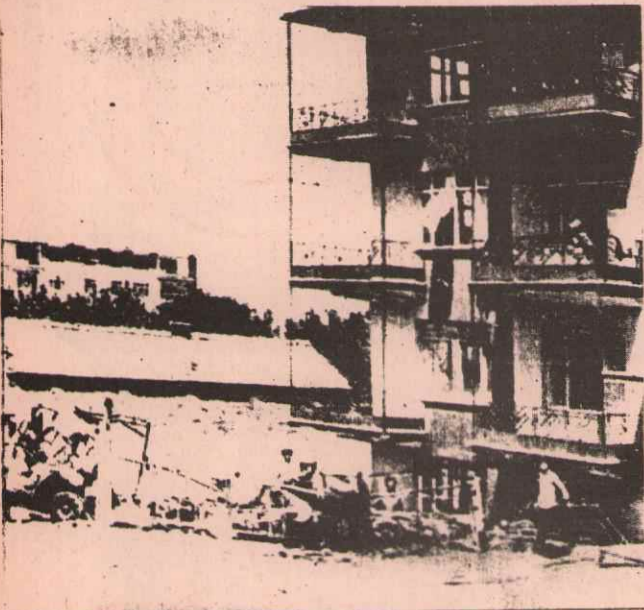
Augsburg'da faşistler olaylardan önce gizli bir düşmanlık bildirisi yayınlayarak 17 Haziran 1980'de Augsburg'da bir ehli-sünnet konferansı vereceklerini, bu toplantıda da Eslingen İslam Merkezi baş imamının vaaz vereceğini bildiriyorlardı

Devamı 11. sayfada

BATI-ALMAN EMPERYALİZMİNE VE TÜRK FAŞİST DEVLETİNİN FAŞİST SALDIRISINA KARŞI AUGSBURG'DA TUTUKLU DEVRİMCİLERİ DESTEKLEYELİM BAĞIŞ KAMPANYASINA KATILALIM HEDEF: 150 000 DM

CORUM

Baştarafı 1. sayfada

Maraş'ın acısı henüz dinmemiştir ki...

ile, ama çoğunlukla faşist şiddete baş vurarak, işçilerin, köylülerin, emekçilerin sınıf mücadelesini bastırmaya çalışmaktadırlar. Bunun için bugün ülkemizin 20 ilinde sıkıyönetim vardır. Bunun için bugün onbinlerce yurtsever, devrimci, komünist zindanlardadır. Bunun için bugün işkenceler yapılmakta; bunun için katliamlar düzenlenmekte, bunun için konuşan dillere kilit vurulmaya, gören gözle retil çekilmeye çalışılmaktadır.

Hakim sınıflar saltanatlarını sürdürme bilmek için halk saflarını içindeki her türlü çelişmeden yararlanmaktadır. Emekçi halkın ortak menfaatleri uğrunda birleşmesini engellemek için hakim sınıflar halk içinde var olan milliyet, din, mezhep vb. konulardaki ayrılıkları körüklemekte; halkın çeşitli kesimlerini birbirine üzerine kışkırtmaya çalışmaktadırlar. Onlar, mesela hem Kahraman Maraş hem de Çorum katliamında, din ve mezhep çelişmelerini körüklemişler, alevi mezhebinden olan işçiler, köylüler, emekçiler aleyhinde sünni mezhebenden olanları kışkırtmışlardır. Bu hakim sınıfların her yerde ve her zaman halkı bölmek, sınıf mücadelesinin hedefini şaşırtmak için baş vurdukları bir yoldur. Hakim sınıfların uşakları olan faşist kışkırtıcılar, K.Maraşta olduğu gibi Çorum'da da "cami bombalandı" yalanını yayarak, emekçi halkın dini duygularını kendi menfaatleri doğrultusunda kışkırtmış, kullanmışlardır. Bu da hakim sınıfların faşist iktidarcılığını ayakta tutmak için kullandıkları bir kışkırtmadır. Oyundur. Devrimcilerin

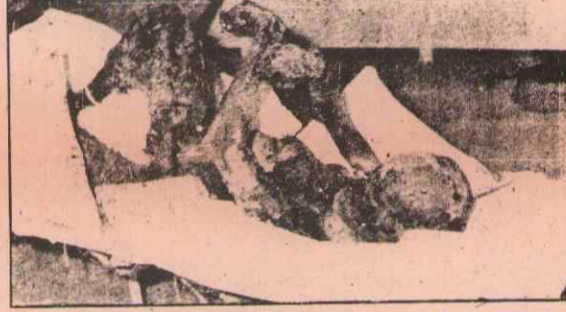
görevi bu oyunları bozmak, hangi milliyetten, hangi dinden, hangi mezhepten olursa olsun tüm emekçileri faşist iktidara karşı birleştirmektir. Hangi dinden, milliyetten, mezhepten olursa olsun, tüm emekçilerin menfaatleri biridir. Düşmanları ortaktır. Düşmanlarımız emperyalizm ve emperyalizmin ülkemizdeki uşaklarıdır. Tüm Türkiyeli emekçiler...

Çorum katliamı bize bir kere daha faşizme karşı birleşmenin önemini göstermiştir. Bütün ilerici ve devrimciler faşizme karşı birleşmek gerektiğini görüyor, söylüyor. Peki ama nasıl olacak bu birlik? Hangi temelde olacak? Bizim görüşümüze göre tüm emekçilerin faşizme karşı birliği:

- Dünyada yalnızca Amerikan emperyalizmi ne veya batılı emperyalist güçlere karşı değil; tüm emperyalist güçlere karşı, aynı zamanda Rus sosyal emperyalizme de karşı olmak zorundadır. Çünkü, tüm emperyalist ve sosyal emperyalist güçler faşizmin kaynağı ve esas dayanağıdır.

- Ülkemizde yalnızca şu veya bu faşist gücü değil, bir bütün olarak faşist düzeni, onun tüm kurumlarını hedef almalıdır. Faşizme karşı birleşmek yalnızca MHP'ye karşı birleşmek demek değildir. Faşizme karşı birleşmek demek, AP si ile, CHP'si ile, MSP'si ile, MHP'si ile, kısaca tüm partileri ile, komprador patron-ağaların faşist düzenine karşı birleşmek demektir. CHP'nin 'anti-faşist' demogojisi bizi aldatmamalıdır. CHP de iktidara geldiğinde faşizmi uygulamıştır, uygulayacaktır. Aynı şekilde sosyalizm maskesi altında Rus sosyal emperyalizminin uşaklığını yapan TKP, TİP, TSİP gibi partilerin de 'anti-faşist' demogojisine aldanılmamalıdır. Bunlar da iktidara gelmeleri halinde, sosyalizm adına faşizmi uygulayacaklardır. Hakim oldukları kitle örgütlerinde devrimcilere karşı tavırları bunu açıkça ispatlamaktadır.

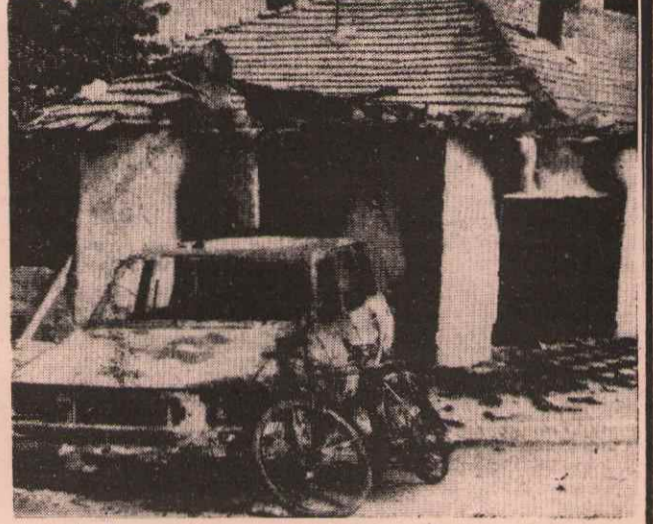
- Ülkemizde faşizmin yıkılması, düzenin çerçevesi içinde yapılacak bir takım düzeltmelerle mümkün değildir. Faşizmi yıkmamanın tek yolu işçi sınıfının önderliğindeki Demokratik Halk Devrimidir. İşte ancak bu temelde kurulacak bir

Faşistler tarafından işkenceyle yakılarak öldürülen bir Çorumlu

birlik sağlam bir birlik olacak ve faşizmi yıkmak için bir araç olacaktır! Bizim istediğimiz böyle bir birliktir. Tüm devrimciler böyle bir birliği sağlamak için çalışmalıdır! Biz yurtdışında ATİF saflarında birleşen anti-emperyalist anti-faşist emekçiler bunun için çalışıyoruz!

Çorum katliamının uygulayıcıları K.Maraş katliamının uygulayıcıları ile aynıdır. Bunlar kan emici faşist MHP'li kommandolardır. Bunlar, 27 Mayıs'ta Gün Sazak adlı faşist elebaşının öldürülmesi üzerine yurt çapında giriştikleri terör hareketlerini Çorum'da da yoğunlaştırmışlar; devrimcilerin etkin oldukları mahallelere silahla saldırmışlar, ancak silahlı direnen halk bunlara gereken cevabı vermiştir. Daha sonra faşist devletin ordusu-polisi devrimcilerin etkin olduğu mahalle ve köyleri basarak halkı silahsızlandırmış, katliamın ön hazırlığını yapmıştır.

Yıkılan evler, yakılan arabalar, yeni Maraş

Çorum katliamının sorumluları da aynıdır: Bütün katliamların sorumlusu olan komprador patron ağa düzeni, Çorum katliamının da sorumlusudur. Çorum katliamı bir kere daha, faşizmi yenmek için örgütlenmenin ve faşist saldırılara karşı silahlı direnmenin önemini göstermiştir. Görev, Çorum katliamının sorumlularından ve uygulayıcılarından hesap sormak için örgütlenmektir.

Faşist katliamların hiç biri cezasız kalmayacaktır!

Komprador patron-ağaların faşist düzenini yıkacak olan Demokratik Halk Devrimi, tüm faşist katliamların hesabını da soracaktır!

Kahrolsun faşizm!

L. Gümal

Herkes Mevzisinde

çünkü onlar sınıf mücadelesine anarşi diyorlar) kaynağı işçilerdir, köylülerdir, öğrencilerdir, kısacası halktır. İşçilerin grev ve direnişleri, köylülerin toprak işgalleri, öğrencilerin boykotlarıdır. Ve bunları kışkırtan "teröristlerdir" (siz bunu da komünistler, devrimciler, demokratlar okuyun çünkü onlar mücadele eden her se terörist diyorlar)... Bunları engellemenin yolu olarak ta bu cephenin önerisi şudur. İşçilerin grev ve direnişleri yasaklanmalıdır. Çünkü hayat pahalılığı, enflasyon işçi ücretlerinin artışı yüzünden oluyor. Köylülerin toprak mücadelesi kesinlikle bastırılmalıdır. Çünkü köylüler devlet ve ağaların mallarını almak istiyorlar. Bu ise kurulu olan düzenin yıkımı demektir. Öğrencilerde öyle, onlarda susturulmalıdır.

Safları sıklaştıran çocuklar. Duyduğunuz çakal ulumasıdır.

Bugün gerek dünyada, gerekse ülkemizde derin bir çalkantı, bir altüst oluş vardır. Kapitalist, emperyalist dünya büyük bir buhran içindedir. Hemen bütün sömürü, soygun üzerine kurulu olan ülkelerde; enflasyon, işsizlik, siyasi istikrarsızlık vs. atbaşı gidiyor. Bu durum özellikle emperyalizme bağlı ülkeleri daha fazla etkiliyor. Emperyalistler ülkelerindeki buhranın ağır yükünü bağımlı ülke halklarının sırtına yıkıyorlar.

İşte ülkemiz Türkiye'de bu buhranın sancuları içinde kıvrılıyor. Bu durum herkesi, her sınıfı, her partiyi yüzündeki bütün peçeleri çıkartarak gerçek mevzisine açıkça geçiriyor. Aynılar aynı yerde toplanıyor. Dertleri ortak olanlar ortak çözümler arıyorlar. Toplumda sağa ve sola koşuşmalar hızlanıyor. Dostlar ve düşmanlar daha da ağırlıkla belli oluyor.....

Zaten bütün buhranların ortak olan bir özelliği de baskı ve sömürü düzeninin kıvrımları arasında gizlenmiş gerçekleri gün ışığına çıkarmasıdır..

Ülkemizde de son yıllarda giderek derinleşen iktisadi ve siyasi buhran ve emekçi kitlelerin gelişen çok yönlü mücadelesi, halkın gerçek dostlarını ve düşmanlarını gün ışığına çıkarttı. Bütün sınıflar bu durumdan kurtulmak için çeşitli öneriler, çözümler öne sürdüler.

Türkiye'nin bu durumdan kurtulması için sarfedilen çabaları ve getirilen önerileri kalın hatlarla ikiye ayırabiliriz.

Birincisi, emperyalistlerin, sosyal emperyalistlerin ve onların uşakları olan komprador patron-ağaların önerdikleri yol. Bunlara göre Türkiye'deki bu huzursuzluğun, "anarşinin" (siz sınıf mücadelesi okuyun;

Dernekleri kapatılmalı, ekonomik-demokratik hakları elinden alınmalı, siyasete karışmamalıdır. Eğer böyle davranmazlarsa "anarşi" yaratırlar. Bu durumda mutlaka susturulmalıdır. Bütün bu sınıfların durumlarını suistimal eden "teröristlere" gelince, onlar vurulmalıdır. "Terörist" katli sevaptır. Çünkü çaban başı bunlardır. Sürüyü bunlar güdüyor. Öyleyse ilk elde bunlar ortadan kaldırılmalıdır.

İşte bu cephenin kaba hatları ile savundukları bunlardır. Elbette bu cephe içindekilerinde çeşitli görüş ayrılıkları var. Hepsi de aynı hedefe ok atmalarına rağmen, bazıları yayın kirisinin daha fazla sıkılmasını istiyorlar. Diğer bazıları ise kiriyi erken kopar korkusuyla temkinli davranmayı öğütüyorlar. Ancak bu farklılıklar temele ilişkin değildir. Onlar "kaderde ve kıvançta" birdirler. Aynı yolun yolcusudurlar.

Birde bu cephede kılıç kuşanan güçlere bakalım. Bu cephedeki güçlerde dünyadaki ve ülkemizdeki karşı devrimin kendi içindeki çıkar dalaşmasına paralel olarak farklı menfaat kliklerine bölünmüşlerdir. Cephenin önde gelen elemanları Amerikan emperyalizminin uşakları AP, MHP, MSP gibi faşist partiler ve onların bu yollardaki hızlı yol arkadaşları TİKP dir. Batılı emperyalistlerin uşakları faşist CHP, Rus Sosyal emperyalizminin uşakları faşist T'K'P, TİP, TSİP gibi partilerdir. Ve bunların ayarında bir dizi teşkilat.

Bu cephenin karşısında ise birleşmemiş olsa, henüz daha dağınmakta olsa, halkımızın yükselen halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi vardır. Bu mücadeleye bugün sahip çıkanlar ise başta işçi sınıfımız ol

Devamı 4. sayfada

VİZE TÜRKİYELİ İŞÇİLERE SALDIRIDIR

Batı Alman hükümeti, 16 Haziran tarihi hinde yaptığı ekplantı çıkararak "siyasi iltica kurumunun ekonomik çıkarlar uğruna kullanılmasını önleme" adına bir dizi karar aldı.

Bu kararlar içinde özellikle dikkat çekenler şunlar :

- Türkiye, Hindistan ve Bengladeş'ten gelen yolcular için "vize" zorunluluğu. Buna göre, bundan böyle sözün geçmelerden gelip te Batı Almanya'ya giriş yapmaktan isteyenlere, eğer daha önce kendi ülkelerinde bulunan Batı Alman konsolosluklarından giriş vizesi almamışlarsa, giriş verilmeyecek. Yolcular sınır kapısından geri çevrilecek. Türkiye, Hindistan ve Bengladeş'ten vizesiz gelip te Batı Almanya'ya girmek isteyenlerin kanun önünde hiç bir hakkı olmayacak. Aynı şekilde Batı Alman konsolosluklarına vize vermezse, buna karşı da itiraz hakkı yok.

- Siyasi iltica için müracaat edenler müracaatlarından sonraki 12 ay için çalışma iznine sahip olmayacaklar. Çalışma izni ve hakkı olmayan mülteciler "sosyal yardıma muhtaç" olarak yaşayacaklar. Sosyal yardım, yabancıların eline para olarak verilmeyecek. Gıyeyecek ve yiyecek yardımı şeklinde verilecek.

- Siyasi iltica istekçileri bundan böyle belli "toplama kamplarında" toplu halde ikamet edecekler.

- Siyasi iltica istekçilerinin, bu konuda alınan karara itiraz haklarını sınırlandırılarak, iltica davalarının kısa sürede sonuçlanması sağlanacak.

Bu kararlar açık bir şekilde emperyalistlere karşı bir saldırıdır. İşçilere karşı bir saldırıdır.

Kuşkusuz bu kararlardan en çok zarar görenler, Batı Almanya'da çalışan ve oturan yabancı işçiler, özellikle de Türkiyeliler olacaktır.

Türkiye'den gelen yolculara konan vize zorunluluğu, burada çalışan Türkiyeliler için büyük bir sorun olacaktır. Çünkü Türkiye'den gelen yolcuların ailelerinin Batı Almanya'ya gelmesini aşırı derecede zorlaştırmaktadır. Hatta Türkiye'ye izine gidip de oturma izni biten Türkiyeliler işçiler bile bundan böyle Batı Almanya'ya dönüştürebilecekler. Bu zorluklarla karşılaşacaklardır. Bunlar, Batı Almanya'ya gelmek için konso - losluklarda vize peşinde dolanma zorunda kalacaklardır.

Artık Türkiye'den oğlunu, kızını, kardeşini, bacasını ziyaret etmek için gelmek isteyenler yalnızca pasaport ve döviz peşinde değil, vize peşinde de koşmak zorunda kalacaklardır.

Vize zorunluluğunun olmadığı hallerde normal Türkiye Cumhuriyeti (TG) pasaportuna sahip her Türkiyeli Batı Almanya'ya girmek hakkına sahiptir. Batı Almanya'nın polisi, bu hakkı keyfi şekilde çığnıyor,

yüzlerce Türkiyelili sınır kapılarından geri çeviriyordu. 16 Haziran'da aldığı kararlar Batı Alman hükümeti Türkiye Cumhuriyeti damgalı pasaportun Batı Almanya'ya girmek için yeterli olmadığını açıkça ilan etti. Vize zorunluluğu koyarak Türkiyeliler işçilerin ve emekçilerin Batı Almanya'ya girme hakkını resmen ortadan kaldırdı. Vizenin verilmesine bağlamı kıldı. Bu Türkiyeliler işçilerin haklarına karşı girişilmiş ağır bir saldırıdır. Batı Alman emperyalistlerinin işçi düşmanı yüzlerini gösteren bir olaydır.

Siyasi ilticacılar konusunda Batı Alman hükümetinin aldığı kararlar da, onun demokrasi maskesi altında gizlenen iğrenç yüzünü göstermektedir.

Batı Alman hükümeti aldığı kararlarla siyasi mültecileri Batı Alman toplumuna bütünüle soyutlamakta; onlara "toplama kamplarına" doldurmakta; çalışmalarına izin vermemekte, adeta siyasi iltica istediğine pisman etmektedir. Rol bol "demokrasi" nutukları atanlar, faşizmin, sosyal faşizmin baskısından kaçarak sığınacak yer arayanlara karşı en adi baskıları uygulamaktan çekinmemektedir.

Batı Alman tekelci sermayesi, artan iltica taleplerini, hem siyasi iltica konusunda kanunları ve uygulamaları sertleştirmek; hem de yabancılarla yapılan baskıları artırmak için bahane olarak kullanmaktadır.

Onlar iltica taleplerini aynı zamanda Batı Almanya'daki yabancı düşmanlığını körüklemek için de bahane olarak kullanmaktadır.

Gerçek sebep, siyasi ilticacıların çokluğu değil; Batı Alman tekelci sermayesinin her bahaneyle yararlanarak, Batı Almanya'da demokratik hakları kısıtlaması, işte faşistleşmeyi, dışta militarizmi geliştirmesidir. Vize zorunluluğu siyasi iltica haklarının kısıtlanması, onların bu siyasetlerinin tabii sonucudur.

Şimdi emperyalist güçlerin Türkiye'de ki işçileri, göstermelik bir şekilde vize kararına karşı çıkıyorlar. "Dost Almanya" dan değiştirmesini talep ediyorlar. Hangi dost? Batı Alman tekelci sermayesinin devleti Türkiyeliler işçilerin ve emekçilerin dostu değil düşmanıdır. Türkiye'nin yaraltı ve yerüstü zenginliklerinin sömürülmesinden en büyük payı alanlardan biri Batı Alman emperyalizmidir. Türkiye'nin bugün içinde bulunduğu ekonomik iflasın en büyük sorumlularından biri Batı Alman emperyalizmidir. Türkiye'de faşizmi ayakta tutan, destekleyen güçlerin en başında gelenlerin içinde Batı Alman emperyalizmi vardır. Batı Almanya'da bir milyona yakın Türkiyeliler emekçi, her milliyetten sınıf kardeşleri ile birlikte Batı Alman tekelleri tarafından sö-

mürülmektedir. Batı Alman devleti, bütün yabancıların olduğu gibi, Türkiyelilerin de ellerinden her türlü demokratik hakkını sımsıkı tutmaktadır. İşte Türkiye'de uşakların reklamını yaptığı "dost Almanya" budur. "Dost Almanya" olsa olsa, kendine ülkemizde uşaklık yapan kompradorların, toprak ağalarının dostudur. İşçilerin ve emekçilerin ise düşmanıdır. Ve bu düşmanlığı her olayda kusmaktadır.

Vize kararına karşı gerçekten direnecek ve bu kararı geri çevirecek tek güç, Batı Almanya'daki tüm milliyetlerden işçilerin ve tüm emekçilerin ortak mücadelesidir. Bugün sorun bu gücün birleşmesidir. Bu gücün birleştirilmesi uzun süreli bir çalışmayı gerektirmektedir. Bu göre ve doğru sarsılmamız gereklidir. Demokratik haklarımızı karşı girişilen saldırıları geri çevirmenin tek gerçek yolu budur!

VİZE ZORUNLULUĞU KALDIRILMALIDIR !
SIYASİ İLTİCA HAKKININ KISITLANMASINA HAYIR!
DEMOKRATİK HAKLARIMIZA GİRİŞİLEN SALDIRI YARASIN KARSİ DİRENELİM!
YARASIN TÜM MİLLİYETLERDEN İŞÇİLERİN ORTAK MÜCADELESİ !
KAHROLSUN BATI ALMAN EMPERYALİZMİ!

A. Sevdalı

UŞAK BASININ KUTSAL GÖREVİ

Türk faşist basınının en ünlü borazanı Temmuz 1980 tarihli sayısında bütün arka sayfasını kaplayan bir yazı yayınladı.

"Analara, çocuklara yazık" başlıklı yazı da burjuva basınına yazık olacağını denli ustaca çarpıttığını görmek mümkün. En katı insanın bile gözlerini yasarta - cak bir dille yazılmış, bol bol acıklı e debiyat yapılmış olan bu yazıda hakim sınıfların uşak basını şöyle başlıyor :

"Augsburg'daki kavga nedeniyle 83 tutukludan biri olan Ali Dağ'ın karısı, 4 çocuğuyla ortada kaldı" Yazıda gerçeğe uygun olmayan bir dizi şey anlatılmış. Kocası, Augsburg olaylarında tutuklanan Fatma bacı üzerinden devrimcilere karşı burjuva basını tarafından yürütülen anti-propaganda sonu gelmez yalanlarla zenginleştirilerek, yoğunlaştırılıyor. Yazıda anlatıldığına göre bir "Parti Derneği" varmış ve bu "parti derneğinin" azıllı mitalanları, kocası tutuklandıktan sonra çok zor durumda kalan Fatma bacının açlık ve sefalet içinde yüzmesine hiç ses çıkarmamış, göz yummuşlar. Hürriyet'in "parti derneği" diye bahsettiği, Augsburg olaylarından sonra tutuklanırları da yanlışta içinde olan, tutukluları aktif olarak destekleyen ve faşistlerin demokratlara saldırısını, Batı Alman polisi - nin Türk faşistleriyle olan ittifakını teşhir eden devrimci, demokratlardan başkası değildir. Hürriyet, bu yazıyı - la, savurduğu yalanlarla devrimciler arasında dayanışma yokmuş gibi göstermeye çalışmakta; halkın devrimcilere güvenini sarsmayı amaçlamaktadır. Augsburg da onların sözünü ettiği "parti derneği" diye bir şey yoktur. Fakat Augsburg'da faşistlerin saldırısına karşı yiğitçe di-

renen ve daha sonra tutuklanan arkadaşlarıyla tam bir dayanışma içinde olan devrimciler, devrimciyedir. Ve onlar tutuklu arkadaşlarına destek olmaya sonuna dek kararlıdırlar.

Röportajın içindeki yalanlardan başka diğer ilginç bir yanı bu röportajın nasibi gerçekleştirdir. Dürüstlükten nasibini her zerre kadar bile almamış hakim sınıfların borazanı Hürriyet muhabirleri, verdikleri yalan haberleri temel - lendirmek için, yazıya bir kaçda resim eklemek için epey cambazlık yapmışlar. Hürriyet muhabiri, Fatma bacının evine kendisini ilerici bir kişi olarak tanıtarak girmiş ve resim çekme imkanı bulabilmiştir. Ondan sonrada Hürriyet gazetesinde iki resimli gerçekle ilgisi olmayan haber yayınlanmıştır. Yalanların mumunun yatsıya kadar yanacağı açıktır. Hakim sınıflar gazetelerinde her gün yayınlan - dıkları yalan haberlerle halkın devrimci - lere olan güvenini sarsacaklarını, yok edeceklerini sanıyorlarsa aldanyorlar. Pratik her geçen gün onların bu kuyruklu yalanlarını açığa çıkarmaktadır. Augsburg'daki devrimciler, tutuklu arkadaşlarını ve onların ailelerini maddi ve manevi olarak ellerinden geldiğince desteklemişlerdir ve desteklemeye devam etmekte - dirler. Bu devrimcilerin en tabii görevlerinden biridir.

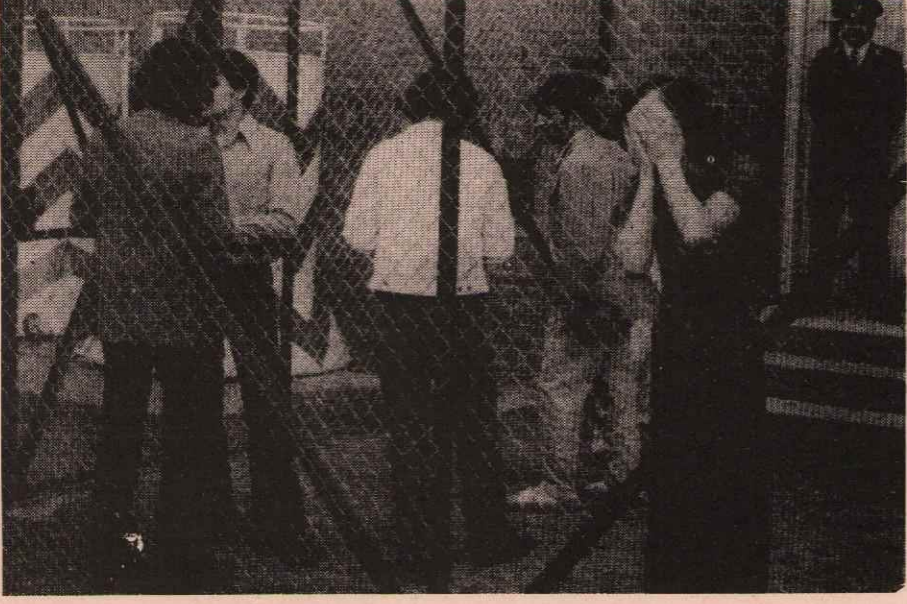
Hakim sınıfların boyalı basını devrimciler kara çalmak için faşistlerin saldırısını haklı çıkararak bir dizi yalan haberi yazarken, demokratlara, devrimcilerle yapılan saldırılara bahsetmemektedirler. Buna bir örnek Batı Berlin'den verilebilir. Batı Berlin'de ilerici bir örgüt olan Türkiye Yurtseverler Bir-

liği'nin üyelerinden birinin kızı MHP'li faşistler tarafından birinin 4.katından atılarak katledilmiştir. Onun karısı Batı Alman polisi suçluları yakalamasına rağmen sorgudan sonra serbest bırakmış ve ellerine pasaportlarını verip Türkiye'ye gitmelerine gozyummuştur. Türk faşistlerinin Batı Alman polisi ile bu açık işbirliği bize bir defa daha kanıt - ladı ki, Batı Alman devleti Türk faşist devleti ile el eledir. Yalan ve palavraya sıra gelince kimsede sıra kaptırmayan komprador patron ağa devletinin borazanı Hürriyet, bu tür olaylara yer vermemektedir. Açık ki onların vazifesi, karşı - devrimci propagandalarını hızlandırmak için yalan yanlış haberlerle kafa bulandırma - ya çalışmaktır.

Komprador patron ağa devletinin uşak basını! Siz şunu kafanızın bir köşesine iyi kazıyın. Biz devrimciler sizin yalan, dolan haberlerinizle korkuya kapılıp, bu mücadeleden yılmayacağız! Biz şunu iyi biliyoruz ki; halkımız bu palavralarınıza kanmayacak; yüzünüzdeki maskeyi alaşağı edip sizi de, efendilerinizi de tarihin çöplüğüne gömecektir. A.Suna

IMPRESSUM: V.İ.S.D.P E.YURDAKAN
1.Berlin 36, Postfach 360171
Banka Hesap Nr: DEUTSCHE BANK
BERLIN
Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9950
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1.Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Haup Str.159
1.Berlin 62

İLTİCA KAMPLARINDA İNSANLIK DIŞI MUAMELEYE SON !

B. Alman emperyalistleri iltica kamplarında insanlık dışı muamele uyguluyor. B. Almanya'daki iltica kamplarının ceza evinden farkı yok!

B. Almanya'ya iltica için gelenlerin büyük bölümünü, ülkemiz Türkiye'den gelenler oluşturmaktadırlar. İstisnalar dışında esas olarak ekonomik sebeplerden dolayı iltica yapmayı kurtuluş görenler, iltica kamplarında her geçen gün büyük zorluklarla karşılaşmaktadırlar. İşte aşağıda yayınladığımız yazı bir iltica kampındaki olayları anlatmaktadır.

Mücadele Yazı Kurulu

Arkadaşlar.

Komprador patron-ağa devleti içine düştüğü ekonomik ve siyasi buhranı başta işçi sınıfımız olmak üzere çeşitli milliyetlerden halkımızın sırtına yıkmak için çabalamaktadır. Buhranın sonucu, zam zulüm, işkenceler, kitle katliamlarına varan baskılar uygulamaktadır. Açık ki meselenin bilincine ulaşmış biz devrimciler faşist komprador patron-ağa devletinin baskılarına karşı çıkmakta; Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık için mücadele etmekteyiz. Mücadele etmenin yeri, zamanı yoktur. Evde, sokakta, hapiste, iltica kampında, hayatın her alanında mücadele, mücadele yine mücadele.

Şimdi biz, iltica etmeye gelenlerin büyük çoğunluğu baskı, sömürünün yükü altında ezilmiş; zandan, zulümden, işkenceden gözü korkmuş, hakim sınıfların kurtuluş olarak gösterdikleri yurtdışına, emperyalist ülkelere göçü seçenlerdeniz. Bütün yük umutlarla geldiğimiz B. Almanya'da koskocaman bir hiçle karşılaştık. Demokrasi var, rahat iş bulma var, sömürü yok, erken zengin olunur umutlarıydı bizi yaban ellere süren. Ama gördük Almanya anlatılan gibi değil.

Bizler çocuğumuzu çocuğumuzu gerilerde bırakıp, kimimiz sarı öküzümüzü, kimimiz karılarımızın bileziklerini, kimimiz belindeki tabancasını, hatta yattığı yatağını satarak B. Almanya'ya gelenlerdiniz. Nerden bildirdik ki kuru ekmeğe parasıyla doyuracaklar karnımızı? Nerden bildirdik ki hayvanların ahırında yatacaklar bizi.

Ben, Batı Berlin'den bir gurup ilticacı ile birlikte Zindorf iltica kampına gönderildim. Gelir gelmez hemen parmak izlerimizi aldılar. Çeşit çeşit fotoğraflarımız çekildi. Dörtbuçuk metre genişliğindeki odalara 6 kişi dağıtıldık. Her kampa giriş çıkışlarda kimlik kontrolü yapılmaktadır. Her akşam belli bir saatte sonra çıkış yasağı var ve her gece kampta kalma mecburiyeti var.

Tartışma, siyasi gazete, dergi, bildiri okuma ve okutmak yasak. Günde adam başına yarım ekmeğe on gram reçel bir yumurta. İşte bizim durumumuz. Ama unutmayın ki anti-demokratik baskılara boyun eğmedik. Bunda esas olarak sınıf bilinçli ilticacıların rolü büyük oldu.

Önce kamp personelinin horlamalarına karşı bir hoşnutsuzluk gelişti. Daha sonra yemeklerin düzeltilmesi, yatak çarşaflarının en azından on beş günde bir değiştirilmesi ve buna benzer bir sürü ekonomik talep... Bizler, sadece bu taleplerle yetinmedik. Bu talepleri siyasi bir öz kazandırarak siyasi taleplere dönüş -

türdük. Seminerler verip ilticacıları bilindirmeye çalıştık. Faşist MHP'nin kiralık katillerinden de on kişi kadar vardı. Bunların ihbarı sonucu polis arama yaptı. Arama sonucu, bir takım illegaller buldu.

Bu olaydan sonra polis ATIF sempatizanı bir arkadaşı dört defa sorguya çekerek bu yayınları arkadaşına maletmeye çalıştı. Ancak dört seneye yakın bir süre ATIF üyesi Türkiye İşçileri derneği çatısı altında devrim mücadelesi yürüten arkadaşın kararlı direnişi sayesinde Batı Alman polisi, geri çekilmek zorunda kalmıştır. Arkadaş, faşizm, emperyalizm, Türkiye'nin sosyo-ekonomik yapısı hakkında seminer verdiğini saklamamıştır. Daha sonra devrimcileri ihbar eden MHP'nin kiralık katillerinin gerçek yüzü arkadaşlara kavratılmış ve faşist katillere hakettikleri ders verilmiştir. Faşist itler, hakettikleri dersi aldıktan sonra ortalıktan toz oldular. Batı Alman polisi bu olaylardan sonra 20 arkadaşı Aschenfinburge'de başka bir kampa sürdü. Zindorf'daki yenilgiyi gururlarına yediremeyen faşistler şehir merkeziyle bağlantısı olmayan bu kampa silahlı olarak FU-DH-636 plakalı Ford karavan eski model bir arabayla intikam almak için geldiler. İki kişi içeri girerek devrimci bir arkadaşımızı tarif ederek sordular. "Arkadaş ne yapacaksınız?" sorusuna faşistler: "Yazıklar olsun size, O bir Ermenidir, siz ne biçim Türksünüz ki; onun arkasından gidiyorsunuz? Burda yoksa ne zaman gelir? sorusuna tarif ettiği arkadaşın o sırada odaya girmesiyle, faşistlerin kısıklarak yakalanıp bağlanmasıyla cevap verildi. Daha sonra faşistlere kampa nasıl geldikleri soruldu. Faşistler soğuk terler dökerek esas silahlı adamların dışarda olduğunu, arabayla geldiklerini belirttiler. Bundan sonra iki faşisti bağlı olarak yanımla alıp dışarı çıktık. Dışarda ki faşistler, bizi görünce silahlarını çekerek "durun, yoksa vururuz" tehditiyle bizi korkutmaya çalıştılar. Ancak, bizim kararlılığımız karşısında arkadaşlarımızı bırakıp kaçtılar. Bunun üzerine bir arkadaşımız faşistlerin arabasını alarak polis çağırdı. Polis yaptığı aramada "milliyetçi Türkiye başın sağolsun" başlığı altında bildiri, üzerinde boz kurt fotoğrafı bulunan kalemler ve 40 cm uzunluğunda bir bıçak buldu. Ancak, buna rağmen, polis bizi teker teker sorguya çekip bir arkadaşımızı bir gece nezarete tuttuğu halde faşistleri serbest bıraktı. Bu olay, bize bir defa daha kendisine "demokratik" diyen Batı Alman polisinin faşistlerle el ele olduğunu gösterdi.

Faşistlere hakettikleri dersi vereceğiz! Kahrolsun Batı Alman emperyalizmi! Yaşasın iltica kamplarında devrimci mücadele!

T.Özgür

Emekçi kadınlar... Baştarafı 5. sayfada

luşunun keşarlanmış sefleri Darmstadt'da ATIF'li devrimcilere fiziki bir saldırıda bulundular. Hem de bunu devrimcilik adına yaptılar. Halen devrimci saflarda gördüğümüz Halkın Kurtuluşu'nun uyguladığı bu şiddetin niteliği ne idi? Bunun kesinlikle devrimci bir şiddet olmadığı açıkça ortada değil mi? Şiddet ya devrimci ya da karşı-devrimci bir şiddettir. Bunun ortası yoktur. Bundan ötürü Halkın Kurtuluşu'nun arkadaşlarımıza uyguladığı şiddetin niteliği karşı-devrimci ve bu damlar kendilerine sosyalist dedikleri içinde sosyal-faşist nitelikli bir şiddettir.

Herhangi bir olayda uygulanan şiddetin niteliğini belirleyen; bu şiddetin kim tarafından ve kime karşı uygulandığıdır. Üzerinde tartıştığımız şiddet devrimci bir kadına ya da sınıf düşmanı olmayan bir kadına uygulanmaktadır. Ve bu şiddeti uygulayan da devrimcilik, sosyalizm adına bunu yapmaktadır. Bu açıdan bu şiddetin niteliğini sosyal faşist olarak görmek doğrudur. Bu, o kişinin bir sosyal faşist olduğu anlamına kesinlikle gelmez. O kişinin, bahsedilen somut durumdaki tavrının, sosyalizm adına yapılan karşı-devrimci propagandanın işine yaradığı anlamına gelir.

Derneğimizde MÜCADELE'deki yazıyla ilgili olarak tartışılanlar kısaca böyle. Bu tartışmalarda ortaya çıkan daha bir dizi konuda kafalarımızın açık olmadığı, devrimci düşünceler yerine yanlış düşüncelerin savunulduğudur. Bizler, içimizde bir çok konuda tartışmaları canlı bir şekilde yürütmek; tartışmalarımızda birbirimizi ikna metoduyla eğitmekten yanayız. Yanlış görüşler karşısında kesinlikle susmamalı, yanlış düşüncelerin üzerine gitmeliyiz.

ZEYNEP

Herkes mevzisinde... Baştarafı 2. sayfada

mak üzere, köylüler, öğrenciler, memurlar ve halkın diğer kesim ve kanatlarıdır. Bu mücadele cephesi içinde öne çıkan ve en doğru olan çözüm yolu ise şudur. Ülkemizde bu sömürü ve vahşetin kaynağı komprador patron ağa düzeni ve onun ağababası emperyalizm ve sosyal emperyalizmdir. Baskı ve sömürden, işkence ve katliamdan, milli zulümden kurtuluşun yolu emperyalizmi, komprador kapitalizmi, feodalizmi yıkmaktan geçer. Bunlar ise ancak Demokratik Halk Devrimi ile yıkılacaktır. Emekçi halkı başka hiçbir yol kurtuluşa kavuşturamaz.

Ayrıca bu iki mücadele cephesi arasında durmadan yalpalayan, sağa ve sola koşan, sallantılı kararsız unsurlar olduğu gibi, ikinci cepheden birinci cepheye kapağı atarlarda vardır. Bunlar emperyalistlerin ve onların uşaklarının azgın baskı ve terörü karşısında direnemeyip teslimiyet bayrağını çekmekte, ihanet ederek karşı-devrimci iltihak etmektedirler.

Bizden onlara uğurlar olsun. Biz yolumuzda yürümeliyiz. Önümüze çıkan engelleri yıka, yıka yaralarımızı sara, sara. Halkımızın halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesinde yerimizi almali ve mevzimizden çık mamalıyız.....

SAFLARIMIZI SIKLAŞTIRMALIYIZ !

* YORUMSUZ *

Battal, Meclis Başkanlığı'na verdiği soru önerisinde Demirel'e şu soruları yöneltti:

"Göbek dansları ile bu madalyayı kazanan, rezalet ve skandal kraliçesi Özcan Tekgül'ün iktidarınızın verdiği madalyayı göbeğine mi takması daha uygundur, ya da daha münasip olarak nereesine takması gerektiği hususunda bir düşünceniz var mıdır? Bu madalyayı adı geçene bizzat siz takmayı düşünür müsünüz?"

Önergesinde Kültür Bakanlığı'nda bu madalya yüzünden hangi görevli ve yetkililerin görevlerinden istifa suretiyle ayrıldıklarını soran Battal şöyle dedi:

"Yaptığınız para devalüasyonlarından sonra ahlak ve maneviyat devalüasyonu olarak belli bir programınız var mıdır?"

Altı aylık iktidarınızdan altı dizi ile topluma sunulan müstecben programları satın alıp gösteren TV program komitesine de madalya vermeyi düşünüyor musunuz?"

Tipi tipina BAŞBAKAN Demirel, bir konuşmasında "Ecevit iktidara gelirse neyi, nasıl yapacak?" diye soruyor. Aman devletim, bunu bilmeyecek ne var? Tipki sizin gibi ve de sizin yaptığınız biçimde, o da bizi ş'apacak."

YURTDIŞINDAKİ MÜCADELE OKUYUCULARI TÜRKİYEDE TANIDIKLARINIZA MÜCADELE GÖNDERİN. ONLARA DA MÜCADELENİN SAVUNDUĞU DÜŞÜNCELERİ ULAŞTIRMAYA ÇALIŞIN.

HER MÜCADELE OKUYUCUSU TÜRKİYE'DE YENİ BİR MÜCADELE OKUYUCUSU YARATSIN

OKUDUĞUNUZ GAZETİYİ ATMAYIN. MÜCADELEYİ ENGELLEME ÇABALARINI HEP BİRLİKTE BOŞA ÇIKARALIM.

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ ! DEVİRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULAMAZ !

İÇİMİZDEKİ YANLIŞ GÖRÜŞLERE KARŞI MÜCADELE EDELİM

MÜCADELE'nin 46.sayında kadınlar sayısında çıkan "Kadınlar, kocalarının kölesi değildir" başlıklı yazı Batı Berlin Türküylü İşçiler Derneğinde tartışıldı. Bu tartışmalar sırasında bazı arkadaşlar bir takım yanlış görüşler savunular. Bu görüşlerin gazetemiz MÜCADELE aracılığıyla geniş bir şekilde duyurulması, bunlar hakkında fikir belirtmesi tartışmalarımızın canlı geçmesi açısından faydalı olacaktır.

Derneğimizde tartışılan konulardan biri; kadınlarına şiddet uygulayan, dayak atan erkeklerle karşı takınılacak tavır ile ilgili idi. Özellikle feodal ideolojinin etkisinden kendini kurtaramamış; dışarda devrimci çalışmalara katılan, evinin içinde ise karısını aşağı gören, kafası kızdığına da karısını karşı şiddet uygulayanlar ne yazık ki ATIF'ın bazı derneklerinde halen barınmaktadır. Devrimci anlayışla uzak yakın ilgisi olmayan bölümlerine ikili bir yaşantının süremesinin bir nedeni de şimdiye kadar yapılan bazı hatalardır. Bazı devrimci arkadaşlar, bir kişinin devrimci çalışmasını değerlendirirken, kıstas olarak sadece o kişinin dışarda yaptığı devrimci çalışmayı almaktadır. Uzun sürede devrimci çalışmaya oldukça ağır zarar veren bu faydacı anlayışla, kişinin evinde karısına şu veya bu şekilde eziyet etmesinin üzerine gidilmemesi onun haketmesinin bir temleşimine hizmet edilmektedir. Bu faydacı anlayışta devrimci bir çevrede bir noktaya gelince iflas etmekte; örneğin kadının isyan etmesiyle (ki bu boyun eğmeye alışmış, bilinçsiz emekçi kadınlar arasında ender rastlanan olaylardır.) ya da çeşitli nedenlerden evin içinde devrimcilik adına oynanan oyunlar açığa çıkmaktadır. Böyle durumlarda devrimcilerin tavrı ne olmalıdır? Emekçi kadınların devrimci mücadeleye çekilmesi konusunda burjuva-feodal pislikleri üzerinden atamamış, devrimci yaklaşımı kavrayamamış kişiler, devrimci tarafından ciddi bir şekilde uyarılmalıdır. Bu kişi, dışarda devrimci, içerde despot bir yaşantının doğru olmadığı konusunda ikna edilmezse, buraya kadar konusunda ikna, uyarma metodlarının uygulanmasına derneğimizdeki tartışmalarda karşı çıkan olmadı. Fakat çeşitli uyarılara rağmen düzelmeyle düzelme niyeti olmayanlara karşı taktik olarak tavırda iki ayrı görüş ortaya çıktı. Bunlardan biri, MÜCADELE'nin 46.sayında doğru olarak görüşülen ve bu düzelmeyle kişilerin kitle içerisinde teşhir edilmesini, iflah olmazsa da dernekten atılmasını, aylvan görüşü. Bazı arkadaşlar tarafından savunulan yanlış görüş ise böyle bir kişinin özellikle dernekte atılmasının bir yanlış olduğu üzerine duruyordu. Bu arkadaşlar son tahlil de ikna metodunun evrenselliğini savunuyorlardı. Arkadaşlar senelerce bir kişinin yaptığı hatalara karşı ikna, uyarma metodlarının uygulanmasını doğru buluyorlar, oysa bunun da bir sınırı vardır. İçimizde öyle kişiler var ki; karısını dövüp örneğin kolunu kırıyor, sonra da bu yaptığından ötürü çevresindeki devrimci arkadaşlardan bir uyarı alıyor. Belli bir süre sonra, düzelmeleyen bu kişi bu defa da karısının parmağını kırıyor. Verilen uyarılar fayda etmiyor, bu kişi karısına eziyet etmeye devam ediyor. İşin ilginç yanı, aynı kişi dernek toplantılarında, kitle içerisinde utanmadan kadınları dövmenin onları 2.sınıf insan olarak görmekten kaynaklandığını, buna karşı devrimcinin mücadele etmesi gerektiğini, vs. söyleyerek nutuklar atıyor. Devrimciler, ATIF derneklerinde tezgahtanan bu türden iki yüzlü oyunlara daha ne kadar göz yumacaklar? İflah olmayan bu unsura karşı da ne kadar ikna metodunu kullanmaya devam edeceklerdir?

Evet! Hastaları tedavi etmeye çalışmak bir şeydir. Ama bu da her hasta için somut duruma bağlı bir olaydır. Kan görünmüş hastaları bizler tedavi edemeyiz. Böyle insanların kitle içinde zehirlerini yaymalarını, iki yüzlü davranmalarını önlemek için en iyi metod; bunları çevremizden uzaklaştırmak, bunu yaparken de kitlemize durumu izah etmek, kavrataktır.

Bu şekilde; dernek içinde "ileri" bir

unsur gibi gözüküp yukarıda bahsettiğimiz hataları ardı ardına işleyenlerin kafası proleter ideolojide tabana zıttır. Bu konularda, hala bu kişiyi ikna metoduyla iflah edeceklerini sanan arkadaşlar; bir dernek içinde belirli konularda devrimci yaklaşımı savunanlarla, karşı-devrimci yaklaşımı savunanların se nelere bir arada yaşayıp yaşayamayacağına kafa yormak zorundadırlar. Böyle bir durumda karşı devrimci anlayışlarla uzlaşmak, karşı-devrimci nitelikteki hataların devamla işlenmesine ses çıkarmamak, aksine onu geriletecektir. Yapılacak tek şey; içimizdeki yanlış görüşlere karşı amsızca mücadele etmek ve çeşitli uyarılara rağmen düzelmemekte ısrar eden ve derneklerimizi de kendi yanlış görüşlerini yaymak için bir platform olarak kullananları derneklerimizden uzaklaştırmaktır.

Arkadaşlar böyle bir durumu çok bir kişinin dernekte atılmasını değil ağır bir ceza olarak görüyorlar. Bu aslında işlenen suçun hafif olduğunu yani dışarda devrimcilik yapıp, evde karılarına karşı devrimci şiddet uygulamanın, iki yüzlüğün pek o kadar kötü olmadığını düşünmekten ileri gelmektedir. Kadınların dövmelerini "normal" karşılamakla ileri gelmektedir. Ki bu devrimci anlayışla ke sinlikle bağdaşmayan, kadınları devrimci mücadeleye çekmenin önünde engel olan bir anlayıştır.

Getirilen diğer bir mesele ise şu idi: Bazı arkadaşlar kadınların dövülmesine karşı çıkmanın Türkiye'de yapılan devrimci çalışmaların önünde engel olabileceğini söylediler. Örnek olarak şunu verdiler: "Türkiye'de köylerde devrimci çalışmaları dövmeler, bilinçsiz köylülerle sık sık karşılaşılır. Bu tür olaylar; dövülmesini normal karşılayan köylü kadınlar ve kadını 2.sınıf insan olarak gören erkekler için çok doğal olaylardır. Böyle bir ortamda devrimciler kalkıp "kadınlarınıza eziyet etmeyin, vs." derlerse, bu, onların kitle içinde tecrit olmalarını beraberinde getirecek ve yapmalarını mümkün devrimci çalışmayı engelleyecektir."

Bu örneğin üzerinde biraz duralım. Ön celikle bu örnek bilinçsiz emekçilere yazılan tartıştıgımız paragayla ilgilidir. Bizim tartıştıgımız ise esas olarak devrimci bir çevrede, derneklerimizde uzun süredir bulunan, dolayısıyla da devrimci görüşlerle yakın teması olan kişilerin bu konulardaki tutumlarıdır. Devrimci çalışmada içinde bu ayırım mutlaka yapılmalıdır. Biz, devrimci çalışmada içinde bu ayırım mutlaka yapılmalıdır. Biz, devrimci çalışmada içinde bu ayırım mutlaka yapılmalıdır. Biz, devrimci çalışmada içinde bu ayırım mutlaka yapılmalıdır.

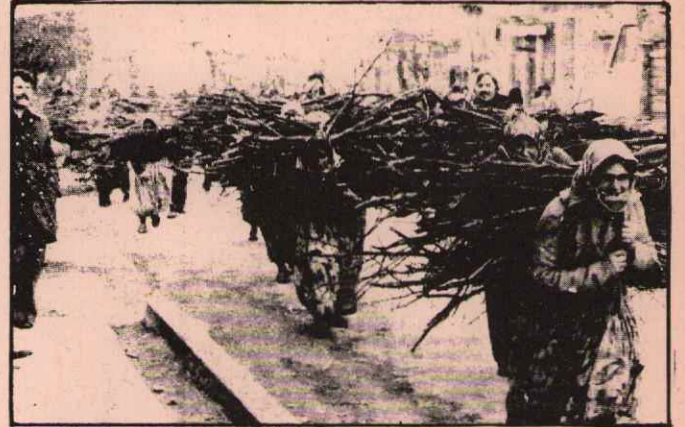
Gelelim, Türkiye'de köylerde bilinçsiz emekçiler arasında çalışmaya. Böyle

durumlarda, devrimciler, kadınların dövmelerini olayını kendilerine temel olarak çalışmalarına bağlamazlar. Bu çelişkiyi en ön plana çıkarmazlar. Emekçilere çaplak sömürüyü göstermeye çalışır, buna bağlı olarak meseleleri izah etmeye çalışırlar. Bu kesinlikle devrimcilerin kadınların baskı altında olmasına ses çıkarmamaları demek değildir. Sınıf mücadelesi hayatın her alanında, faşist hakim sınıfların ideolojisinin etkin olduğu toplumdaki her kurumunda yerli, yerli değildir. Demokratik Halk Devriminin yapılması sorunu direk olarak emekçi kadınların devrim mücadelesine katılması ile ilgilidir. Dolayısıyla kadınlar üzerindeki baskılara karşı çıkmanın devrim sonrası ertelenmesi diye bir mesele olmaz. Verilen örneğe uygun olarak yani devrimci çalışmaya uygun olarak anlayışla kadınlar üzerinde baskıya karşı çıkmaya sözde devrimci çalışma yürütmek, devrimin sadece erkeklerle yapılabileceğini zannetmekten ileri gelir ki; bu kesinlikle yanlış bir yaklaşımdır. Devrimci çalışmada illede erkekler kazanılacak, onlara öncelik tanınacak diye bir şey yoktur. Bu anlayış; emekçi kadınların devrimci mücadeleye katılmasını küçümsemenin bir ürünüdür. Kesinlikle karşı çıkılması gereken bir anlayıştır.

MÜCADELE'nin 46.sayındaki yazıda şöyle deniliyor: "Evde erkek arkadaşların karılarına ve çocuklarına karşı uyguladıkları şiddet, devrimci değil karşı-devrimci bir şiddettir. Bu şiddet devrimin geçinen bir karşı tarafı uygulanıyorsa sosyal faşist niteliklidir."

Derneğimizdeki tartışmalarda bunun üzerinde de duruldu. Bazı arkadaşlar, kadınlarla (tabii faşist ya da sosyal faşist kadınlara değil!) uygulanan şiddete sosyal faşist nitelikli şiddet demeyi doğru buluyorlar.

Meseleyi somut bir olayı örnek vereerek açalım. Bildiğiniz gibi Halkın Kurtuluş Devamı 4. sayfada

Her çağ boyunca değiştin baci
Senin kurtuluşun ancak devrimle
Yetmez'mi bu kadar çektiğin acı
Senin kurtuluşun ancak devrimle
Tarlada Fabrikada çalışan kadınlar
Yalnız bırakılmış evde çocuklar
Hak tanımaz sana bu gerici kanunlar
Senin kurtuluşun ancak devrimle
Her gelen yönetim gelen hükümet
Seni yuvandan eden özel mülkiyet
Eşit haklar eşit istersen ücret
Senin kurtuluşun ancak devrimle
Nerede yaşarsan üretimdesin sen
Ev eşyası gibi satılırsın sen
Emperyalist sömürden kurtulmak.
Senin kurtuluşun ancak devrimle
Kadın Erkek yürümeli baş başa
Elinde mavzerin katil savaşa
Kavganı paylaşan güven YOLDAŞ'a
Senin kurtuluşun ancak devrimle
İ.YOLDAŞ

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

NÜRNBERG

31.5.80 Cumartesi saat 19⁰⁰ da, Nürnberg'te "Anti-faşist komite" MHP'li faşistlerin düzenledikleri fetih gecesi protesine yürüyüşüne; Biz ATIF üyesi Nürnberg İşçi Gençlik Derneği ve Lauf İşçi Derneği'ni bu yürüyüşe çağırmadılar. Ancak biz bu yürüyüşün yönelimini doğru bulduğumuz için bir bildiri çıkararak tüm anti emperyalistleri ve anti faşistleri bu yürüyüşe katılmaya çağırdık, ve yürüyüş günü ATIF üye ve sempatisanları olarak disiplinli bir şekilde yürüyüş yerinde toplandık. Ancak ATIF pankartının açılmasıyla birlikte, "Antifaşist komite" adına bir kişi megafonla "komitenin tespit ettiği pankartların" dışında pankart açılmayacağını ve kesinlikle komitenin tespit ettiği sloganlar dışında slogan atılmayacağını, platformda tespit edilen sloganlar dışında pankart açılırsa bunun kesinlikle indirileceğini, platform dışında sloganlar atılırsa görevliler tarafından kesinlikle susturulacağı şeklinde tehditler savurdu. Bu konuşmayı birkaç kez tekrarladı.

Açık ki, bu tehditler yürüyüş haberini iki gün önce almış olmasına rağmen, platforma imza atan 8 (x) teşkilatın topladığı kitlenin iki katından fazla kitleyi seferber eden ATIF'li arkadaşların kararlı tutumları karşısında beş para etmedi. Bunu gören komite ATIF bloğu önüne "etten duvar" kurdu.

Yürüyüş boyunca biz ATIF'lilerin çıkarılmış olduğumuz bildiri ve yayınlarımızın dağıtımını engelleyen çalışıldı. Bunun esas nedeni, sosyal emperyalizmin kendi tabanları içersinde teşhir edilmesini engellemektir. Buna rağmen, bildiri ve yayınlarımızı dağıttık.

Komite içersinde bazı görevliler gelerek platformda tespit edilen sınırlar dışarısı na çıkılmamasına aksi takdirde bunun iyi olmayacağını belirttiler.

Bizim cevabımız ise: Biz komite ile ortak eylem yapmadığımızı bundan ötürü de komitenin hazırladığı olduğu platform bizim burada nasıl davranacağımızı tayin edemeyeceğini, bizim eyleme bağımsız olarak ATIF adına katıldığımızı, eyleme birlik propoganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesi temelinde hareket edeceğimizi bildirdik.

Bizden taviz alamayan "Antifaşist Komite" geriye adım atmak zorunda kaldı. Yürüyüş boyunca ATIF blokunun komiteden bağımsız disiplinli bir şekilde hareket etmesi ve

ilkeli davranmamız sonucu orta yolcuların tabanının olumlu yönden dikkatini çekiyorduk. Bu arada komite içersinde var olan keşmekeşlik ve ne idüğü belirsiz olan birlik tabanlarının zorlamasıyla birlikte dağıtılmak zorunda kaldı. Bu arada Devrimci İşçi siyasetini savunan; "Nürnberg İşçi - Gençlik Birliği" adına bir sorumlu bize gelerek komiteyi tanımadıklarını, biz nasıl hareket edersek bize uyacaklarını ve bizi destekleyeceklerini belirtti. Bunun ispatı içinde platformu gözlerimizin önünde yırttı. (Yürüyüş sonrası yapılan toplantıda bu tavrılarında da samimi olmadıklarını pratik olarak gösterdiler.)

Miting alanına yaklaşıldığında ATIF bloğu önüne kurulan barikat göreve başladı. Görevi ATIF saflarında yürüyen devrimcileri miting alanından 250 metre uzakta tutmaktı. (Tıpkı 1 Mayıs 1977'de, İGD'li sosyal faşistlerin devrimcileri miting alanına sokmaları gibi)

Ancak bu etten barikat bizleri engellemeye yetmedi. Bizim miting alanına girmemizle birlikte komite yürüyüşün bittiğini bildirdi. Ancak, hiç bir kuruluş miting konuşmasını yapmadı. Bu arada ATIF bloğu disiplinli bir şekilde ATIF adına yapılan miting konuşmasını dinliyordu. Diğer orta yolcu siyasetler ise büyük bir telaşla tabanlarını bir an önce miting alanından uzaklaştırmak; ATIF adına yapılan konuşmanın dinlenmesini engellemek istiyorlardı. Buna da güçleri yetmedi. Şeflerin dağıtımını engellemeye çalıştıkları bildirimizi kendi tabanlarındaki devrimcilerin bizzat elimizden alarak dağıttıklarını acı acı seyretecek zorunda kaldılar. Bu arada gür bir ses yükseliyordu ATIF saflarında...

- BİRLİK, MÜCADELE, ZAFER YAŞASIN ATIF, TÖK-YD
- HALK GÜÇLERİNİN BİRLİĞİ ÖNÜNDEKİ ENGELLER YIKILACAKTIR!
- KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM!

(x) "Antifaşist Komite" platformuna imza atanlar şunlardır:

- Nürnberg İşçi-Gençlik Birliği
- Nürnberg Halk Evi
- Badwidsheim Halk Evi
- Kültür Birliği
- Akşa
- Dev-İş
- Kürdistan Halk Evi
- Nürnberg Kürdistan İşçi Derneği

AVUSTURYA

HALK GECESİ

ATİGB (Avusturya Türkiyeli İşçi Gençlik Birliği), ST. Pölten/Örgütlenme Komitesi ve ATIF (Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu) nun desteği ile St. Pölten kentinde Halk Gecesi düzenlenmiştir.

Halk Gecesindeki amaç; emperyalizmin yoz kültürüne karşı, halkımızın öz kültürünü yaymak ve yaşatmaktır. Diğer bir amaç da St. Pölten/Örgütlenme Komitesini tanıtmak idi. Avusturya'da ekonomik ve demokratik talepler uğrunda mücadele yürütmek ve Türkiye'de yürütülen Halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini doğru yollardan desteklemek amacı ile Halk Gecesi düzenlenmiştir.

Halk Gecesinin çalışma programlarına kısa zamanda hazırlanılmasına ve ajitasyon ve propogandanın az yapılmasına rağmen geceye 350'nin üzerinde kitle katılmıştır. Gecenin programı zengindi. Programda, devrimci türküler, halk ozanları, halk oyunları, tiyatro ve birçok konuşmalar vardı. Tüm gece boyunca halk programları büyük bir ilgi ile izledi.

Geceyle ilgili dağıtılan bildiride, Viyana'daki yerli, yabancı ve demokrat, devrimci örgütlerin bu geceye katılmaları için çağrıda bulunuldu.

Gecenin başladığı sırada, 'Devrimci Yol'dan üç kişi gelerek bildirimlerini dağıttılar ve de geceyi izlemeden gittiler. Bunun dışında geceye özel davetli olan Halkın Kurtuluşu' adlı örgüt geceye gelmemiştir.

Halkın Kurtuluşu' özel davet etmekteki amacımız ne idi:

Bilindiği gibi 'Halkın Kurtuluşu' 17.5.1980 tarihinde devrimci şehitleri anma ve Faşist diktatörlüğü protesto eden bir gece yapacağını bir bildiri ile duyurdu. Bildiride tüm demokratlar, yurtseverler, devrimciler bu geceye davetlidir diye de çağrıda bulundular. Biz de ATİGB olarak geceye gittik. Fakat umulmadık bir şekilde karşılaştık. Geceye girmek isteyen bize "siz Partizanın kemikleşmiş savunucularısınız, siz buraya geceyi provaka etmek amacıyla geldiniz" dediler ve geceye girmek için gelen 40 kişilik bir grubu içeriye sokmadılar. Daha da öteye giderek barikat kurdular. Biz de onları bu hareketi yaptıkları için bir gün sonra yapacağımız Devrim Şehitlerini anma toplantısına ve 31.5.1980 tarihinde yapacağımız halk gecesine davet ettik ve oradan ayrıldık. Gelmemeleri halinde de onları sahtekar olarak tanıtaçığımızı belirttik. Fakat gelmediler. "Halkın Kurtuluşu" geceye gelmeyerek sahtekar olduklarını belgelediler.

YAŞASIN MÜCADELEMİZ!

KAHROLSUN BÖLÜCÜLÜK!

KAHROLSUN EMPERYALİZMİN YOZ KÜLTÜRÜ!

YAŞASIN HALKIMIZIN ÖZ KÜLTÜRÜ

ATİGB St.Pölten/Örgütlenme Komitesi
Ternitz/Örgütlenme Komitesi

rak yürüyüşe katılma kararı aldı.

Yürüyüşe, mesai saatlerin çakışması dolayısıyla az bir kitle katıldı. 13.6.80 Cuma günü yapılan yürüyüşe: 'Halkın Kurtuluşu' taraftarları (V.I.B.ÖK.) 35 kişi, 'Devrimci Yol' 10 kişi, Kava(K.I.Ö.Kom.) 5 kişi, PARTİZAN-ROTE FAHNE-ATİGB 30 kişinin katılımıyla dolayısıyla yürüyüş iptal edilerek, miting yapıldı. PARTİZAN-ROTE FAHNE -ATİGB'nin ortak hazırladığı platform yazısı okunmak istenince ilkesiz bezirganlar ve karşı devrimciler tarafından engellenmek istendi. Belli bir tartışmadan sonra bize söz hakkı vereceklerini söylediler. PARTİZAN-ROTE FAHNE-ATİGB'nin adına ortak yazıyı okuyan arkadaşımızın konuşmasını aniden yarıda kestiler. Niçin kestiler? Çünkü, Troçkist'lerin, Üç dünyacı'ların açık yüzlerini, karşı devrimci özlere çıkaracağı içindir ki konuşmayı engellemek istediler. Onların bu hevesleri boşunadır. Devrimciler en zor şartlarda bile, doğru bildiklerini savunmaktan çekinmezler. Devrimcilere karşı böylesine yöntemler uygulayan karşı devrimcilerle eylem birliği yapan tüm ilkesiz grupların takındıkları tavrı gözle görmeye değerdi. Bu mitingde kitle gerçekleri gördü. İlkesiz 'ilke şampiyonlarının' ve Troçkizmin çirkef yüzünü bir kez daha tanıdılar.

Ü.Demir

VIYANA

Tüm Emekçiler, Öğrenciler, Yurtseverler...

Viyana'da, dünya işçi sınıfının mücadelesine ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın ağırlanmasını yapan iki Türkiyeli işçi, Avusturya yabancılar kanunu gereğince polis tarafından tutuklandı. Kendilerini, dünyanın kültür, barış ve demokrasi merkezi olduğunu safsatmasını yayan Avusturya emperyalistleri bir kez daha suratlarındaki maskeyi çıkartarak, sahte yüzlerini iki Türkiyeli işçinin pasaportlarına el koymakla göstermişlerdir. Viyana polisi tarafından tutuklu bulunan iki Türkiyeli işçi, aynı zamanda Halkın Kurtuluşu sempatisanıdır. Bu durum karşısında paniğe kapılan 'Halkın Kurtuluşu' taraftarları, iki sempatisanının yurt dışı edilmemesi ve yabancı işçi çalıştırma kanununu protesto etmek amacıyla bir yürüyüş yapma kararı aldılar. Bu kararları doğrultusunda daha fazla kitleyi seferber etmek için, kendi ideolojik yapılarından dolayı devrimci, karşı devrimci saflardaki bütün yabancı ve yerli örgütlere çağrıda bulundular.

ATİGB (Avusturya Türkiyeli İşçi Gençlik Birliği) ne de ortak eylem ve eylem birliği teklif edildi. Eylem birliğini teklif olarak getiren 'Halkın Kurtuluşu' sempatisanına şu soruldu: "Halkın Kurtuluşu merkezi olarak 'ATIF-ATÖF ajan ve provokatördür" diye değerlendirmişti ve hiç bir zaman ortak eylem ve eylem birliği yapmayacağını açıklamıştır. Siz de bu kararı savunuyordunuz. Şimdi nasıl oluyor da, ATIF ve ATÖF'ün kardeş teşkilatı, aynı zamanda siyasi olarak aynı kitle dernekleri siyasetini savunan ve pratikte uygulayan, ATİGB'ne eylem birliği teklif ediyorsunuz. Yoksa 'Halkın Kurtuluşu' merkezi kararını bozdu mu?"

Bu soruya arkadaşların verdiği cevap gayet basitti: "Bugünkü durumun özelliği bunu gerektirmektedir. Bugünkü durum somuttur. Somut durumun, somut tahlilini yapmak gerekir"

Yani sıkışmadığınız zaman ajan-provokatör, sıkıştığınız zaman, hayır, gelin eylem birliğine gidelim. Bu tavrı bezirganların tavrıdır. ATİGB'nin tavrı neydi? Biz 'Halkın Kurtuluşu'nu halk saflarında görüyoruz. ATİGB'nin kitle dernekleri siyaseti açıktır. Halk saflarında gördüğü her siyasetle, doğru temelde kurulmuş eylem birliği ve ortak eylemi kabul eder. Bu ilke doğrultusunda bu eylemi desteklemizi söyledik.

Devrimciler, Demokratlar...

Kendilerine proleter devrimci diyen ve ilke şampiyonluğu yapan 'Halkın Kurtuluşu' taraftarları (Viyana İşçi Birliği Komitesi), Devrimci Yol, Kava sempatisanları (Kürdistanlı ilerici öğrenciler Komitesi) daha sonra ne yaptılar? Avusturyalı karşı-devrimciler olan İKL (Troçkistler), KB (Üç Dünyacı), gibi örgütlerle bir platform oluşturdular. Sonra bütün insiyatifi Troçkist'lerin eline verdiler.

Bu gruplara sormalı?

Hem kendine proleter devrimci diyeceksin, ilke şampiyonluğunu yapacaksın, hem de gidip karşı devrimci Troçkist'lerle, Üç Dünyacılarla aynı platform altında birleşeceksin. Nerede kaldı sizin ilkeniz! Bu tavrınız sadece Troçkizmin ekmeğine yağ sürmüştür!

PARTİZAN-ROTE FAHNE- ATİGB gibi grup ve örgütler, karşı devrimciler olan Troçkistler, Üç Dünyacı'larla hiç bir şartta eylem birliği ve ortak eylem yapmayacaklarını belirttiler. Karşı devrimcilerin olduğu bloka girmeyen, PARTİZAN-ROTE FAHNE -ATİGB ortak bir platform hazırlaya-

DEVİRİMCİ SANAT SAYFASI

Okuyucularımızdan Şiirler

BİZİM DOSTLAR

Bir solgun gül
Tunç yürekli insanlar dim dik
Dağ sillesi
Haydin yürüelim saflarda
bir gurbet türküsü gibi
Ve mayıya oturmuş devrim
İngellerden yoksun yarınlarda
Hele de kardeşim
bu ne hal
Hepten nasır
Bir yalnızlık türküsü
Emekçilerden pörçüm pörçüm esen yel
Gelin sevdamız hazır
Bir kalıntı örneği
Şu faşizm öyküsü

Bir gün mutlaka gelecek sosyalizm
İnsandan insana hakça bir düzenle
Ayrılmayın safları sıklaştıran
Bir umut kırmızı yıldız
Yakınsız uzaksız bir gecede
Bir yuh olsun bizden
Sevdamıza sevda katmayana
Yürü be kardeş
Bu alan bizim alanımız
Mayıslarda göğüs kabartısı
Dellenmesin için
Zamansız söyleme türkünü, su
"Bu memleket bizim dostlar"
Nazım'ıyla, Yılmaz'ıyla, Ceyhan'ıyla
Mahir'ıyla, Yusuf'uyla
"Bu memleket bizim dostlar"
Bizim kadınlarımızla
Bu memleket, bu toprak
Bizim dostlar E. Gültür

TANISINLAR BİZİ

Ey yoldaş; tanımayanlara
Söyle tanışınlar bizi
Yan yan bakıp gidenleri
Eyle tanışınlar bizi

Halk için çalışırız
Halk yolunda dolaşırız,
Her gerçeğe yaraşırız
Öyle tanışınlar bizi

Şu fakir halkı soyanlar
Halkın hakkını yiyenler
DEVİRİMCİSİN diyenler
Öyle; tanışınlar bizi

A. Memduh

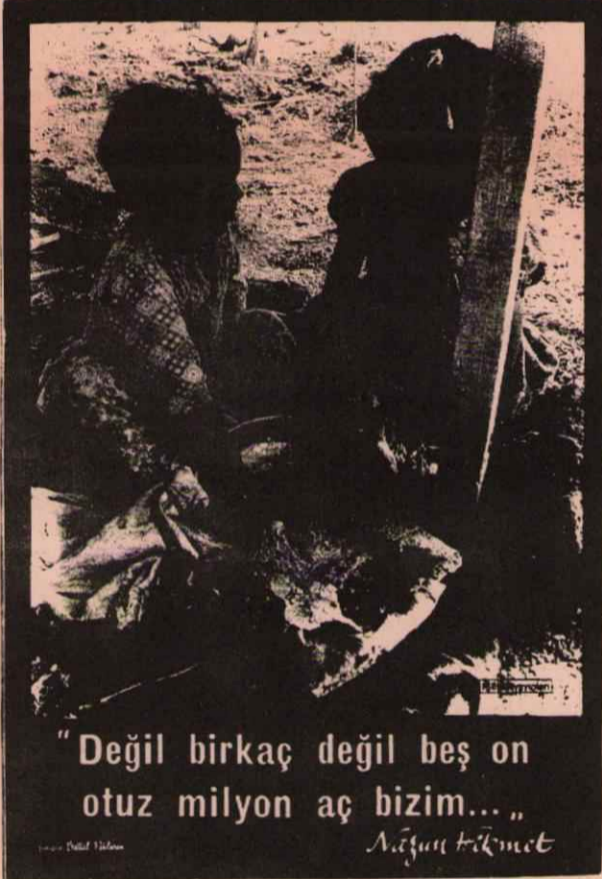
Uyan hey ezilen kardeş
Sen de katıl bu kavgaya
Olalım beraber yoldaş
Sen de katıl bu kavgaya

Silahlanıp dağa çıkalım
Devrim ateşi yakalım
Bozuk düzeni yıkalım
Sen de katıl bu kavgaya

Ağa patronu vuralım
Halk iktidarı kuralım
Faşistlerden hesap soralım
Sen de katıl bu kavgaya

Halitin durmaz savaşı
Doğacak özgürlük güneşi
Baskı sömürüye karşı
Sen de katıl bu kavgaya

Halit Y.

"Değil birkaç değil beş on
otuz milyon aç bizim..."

Nâzım Hikmet

TANIYOR MUSUN BİZİ

Hani 1977'de Taksim'de kurşunlanan
Hani işinize yaramadı diye atılan
Emekçi Mustafa'nın oğlu CİLİZİM
Hatırlıyormusun bana verdiğin görevi
Elime Kent Malbora sigaralarını verdiğini
Korkarak satan CİLİZİM

Polisin joplari altında inleyen
Kernemi çöplüklerde doyuran
Köprü altında sıcak düşle uyuyan
Yarınlarda senin rüyalarında korku olan
İşçi Mustafa'nın oğlu CİLİZİM ben

Gerçeği öğrenirim diye okutmadığın
Direniyor diye kurşunladığın
İşçi ve işçilerin çocuklarıyız
Bugün cılızız ve tekiz
Siz güçlüsünüz, ordunuz, polisiniz var.
Ama kağıttan kaplısınız.
Yarınlarda cılızlar çoğalacak,
Gür sesleriyle haykıracaklar
1 Mayıs, sosyalizmi
Onlara yenik düşeceksiniz yarınlarda
Çünkü adına proletarya sınıfı
Denilenlerdir onlar!

E. Alişan

YIKILSIN FAŞİZM

Vurun, vurun faşizmi
Yıkılsın yoz meclisi
Önümüzde proleter bayrağı
Yükselecek çekiç örs kızıl bayrak

Yürüyoruz fabrikada, köyde, tarlada
Yumruklarımız göklerde, ellerimiz silahlarda
Akıyor kanlarımız, susamış toprağımız
Yürüyoruz fabrikada, tarlada

Saldırır faşistin yoz köpeği
Kudurmuş meclisin satılmış, emperyalizme

Acımadan masum yavruları vuruyorlar
Yürüyoruz tarlada, köyde, savastayız.
Kurtuluşum, düzgünüm korkular verilmesin
bize

Binimiz bir, yüzümüz bir
Coştu yumruklarımız terimiz
Kostu, coştu, koşacak, kurtuluş yakındır.

K. Aslan

★ ★ ★

MUTLULUK SEHİTLERİNE

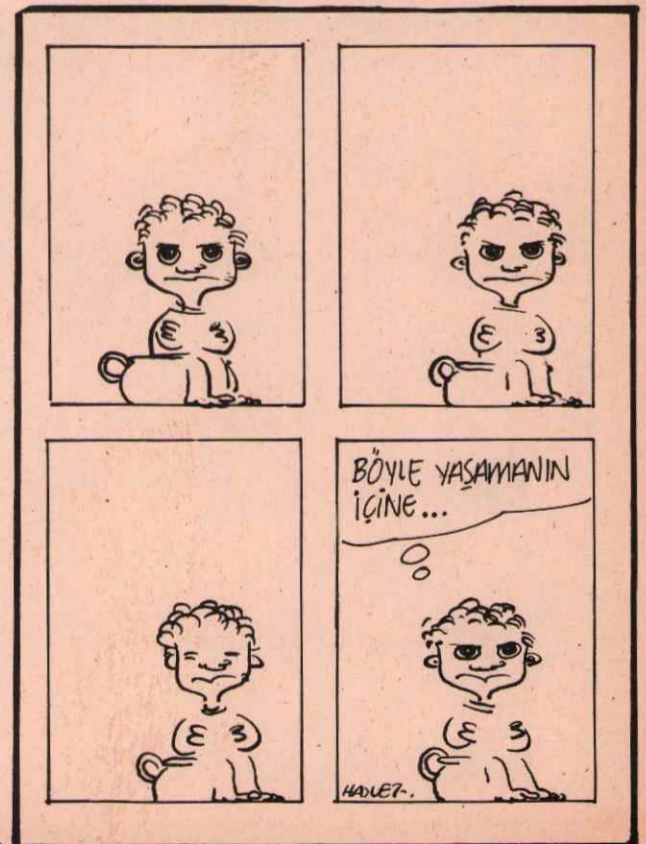
Ey insan haklarının arslanca şehitleri
O eski palabayı dev gibi yiğitleri
Dal gibi bedenlere imrendirilen çocuklar
Ey toprağın koynuna güvey giren çocuklar
Mutluluk kıza size göz yaşa dökmetedir.
Mürekkep insan kanı, kalem insan gövdesi
Maraş meydanı mutluluk kasidesi
Kızım birtanem mutluluk aydınlık olsun
adin.

Faço katillerinin alnını damgaladın
Siyah iskerpininin sivri ucuyla sen!
Vur alnına mühürünü o alçağın, kopuğun.
Vur haydi sızlamadan! Dökülmekten kan
olur, başa vur.

Ecel şerbeti değil, mutluluk şarabı bu.
Dilinin oyuk oyuk, meydanı dolu dolu
İç o kutsal şarabdan iç iç de siz!
Yirminin baharına yeni basmış güzel kız,
Dudağı ruj görmeden koy alnına kan olsun.
Saçının her teline bin polis kurban olsun
Yaya bir sürü faşocu, bir sürü komandocu
Seni ey bu batireden sağ kalan yiğit

çocuk,
Mutluluğa, birliğe, aydınlığa yolculuk.
Yılmak, sonu düzlük yokusun, yürü
İleri biraz daha ileri!

Osman Abi

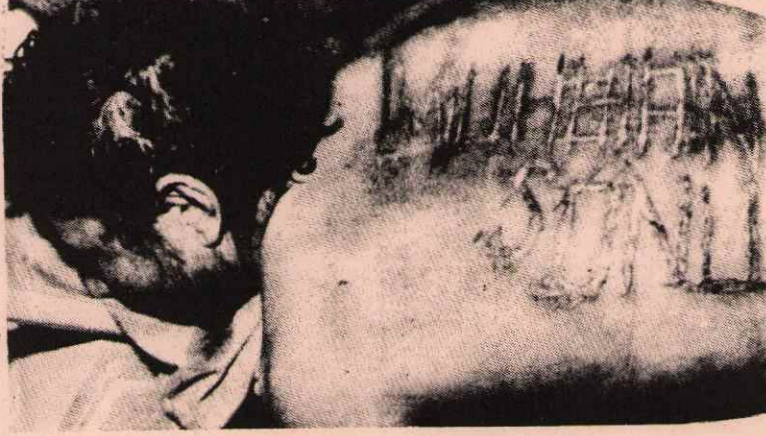

İŞKENCE FAŞİSTLERİN MESLEĞİDİR

Yukarıdaki resim gözü dönmüş faşistlerin vahşetlerinin yüzlerce örneğinden biridir. Resim Ankara'nın bir köyünde öğretmenlik yapan devrimci bir öğretmene, Ali Yolagelmez'e aittir. Ali Yolagelmez faşistler tarafından kaçırılmış, bir hafta sonra yukarıdaki durumda yol kenarında bulunmuştur. Yapılan otopsi, Ali Yolagelmez ölmeden önce gözlerinin oyulduğunu, dilinin kesildiğini daha sonra ise suratına kezzap dökülerek yakıldığını göstermiştir. Bugün ülkemizde faşistler yukarıdaki benzer cinayetleri ardı ardına işlemektedir. Çorum'da yapılan katliamdan sonra, bulunan ölümlerin çoğunun üzerinde işkence izleri vardır.

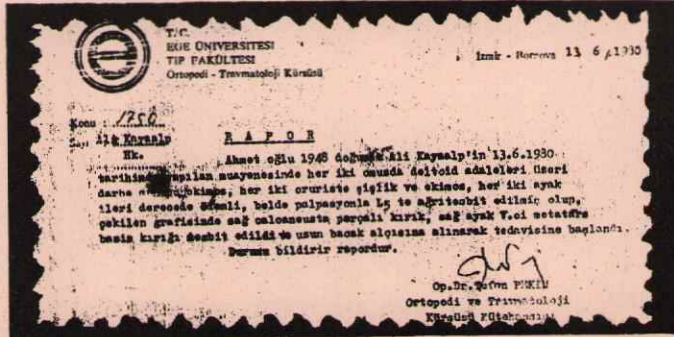
İşkence yalnızca sivil faşist komando sürüleri tarafından değil, bizzat devletin ordusu, polisi tarafından da yapılmaktadır. Devlet özel olarak işkence uzmanlaşmış ehmanlar yetiştirmekte, yurt severler, devrimciler, komünistlere akla gelmedik işkenceler uygulamaktadır. İşkence kokmuşluğun, çöküşün, alçaklığın, insanlık dışılığın ifadesidir. İşkence faşistlerin mesleğidir. İşkenceler cezasız kalmayacak! İşkencecilerden hesap sorulacaktır!

F. Zeki

Sol içerikli kitap okuduğu gerekçesiyle karakola götürdüler

Bir seyyar satıcının göğsünde sigara söndürüldü

İşkence yüzünden ayağı kırılarak kötürüm bırakılan Ali Kayaalp'in sağ bacağı alçıya alındı. Kendisine verilen raporda şöyle deniyordu: "Sağ ayak V. Metatars basis kırığı tesbit edildi ve uzun bacak alçısına alınarak tedavisine başlandı"

Sabuncubeli Ormanında 3 kişiye 6 saat dayak atıldığı öne sürüldü

Manisa'da işkenceler sürüyor

İşkence gören Ali Korkmaz anlatıyor

'Parmaklarıma tel bağlayıp elektrik verdiler'

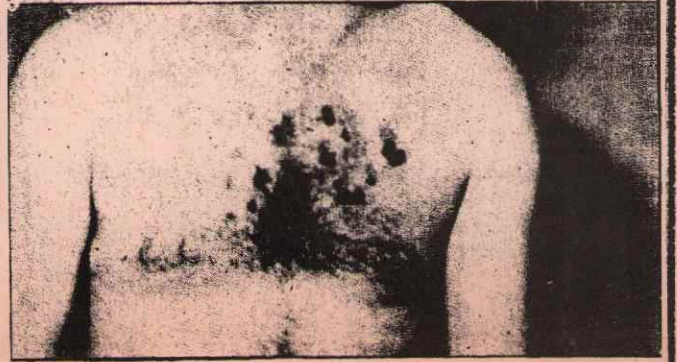
Malatya'da işkence ile öldürülen Mehmet Ali Karasoy'un babası:

'Oğlumu işkenceyle katlettiler, cesedinin her yanı işkence iziydi'

"Ben bir babayım yetişmiş bir fidanımı yitirdim. İçim ateş gibi. O'nu namuslu yaşadığı için öldürdüler. Kendisini halka adadığı için öldürdüler."

İnciraltı katliamından sonra olay yerinde yapılan incelemede çimenlerin arasında bulunan kafa kemiği ve derisiyle birlikte kopmuş bir tutam saç...

İçişleri Bakanvekili Orhan Eren işkencelerle ilgili bir soruya, "Haberim yok, duymadım" dedi. Soğuksu Karakolu'nda vücudunda sigara söndürülerek işkence gören ve yukarıda fotoğrafı görülen yurttaş, Bakan Eren'i yalanlamıyor mu?

İşkence gören Cemil Erhan hastaneye gönderilmedi

Ordu'da bir öğretmene 12 saat işkence yapıldı

● Öğretmen S.Ö.: "Altı kez falakaya yatırdılar. Çıgıllıklarım duyulmasın diye ağızıma ceketimi tıkadılar. O da yetmedi, yüzüme oturdular"

Kaçakçılık yaptığı iddiası ile evinden gece alınan Halil Keskin, bir hafta işkence gördükten sonra ayakları şişti, yürüyemez hale geldi.

Giresun'da 7 gün işkence gören bir yurttaş yürüyemiyor

● Sadettin Tantan'ın İstanbul'dan Giresun Emniyet Müdürlüğü'ne atanmasından sonra işkencelerin daha da yoğunlaştığı öne sürüldü.

Ünye'de gözaltına alınanlara işkence yapıldığı doktor raporu ile saptandı

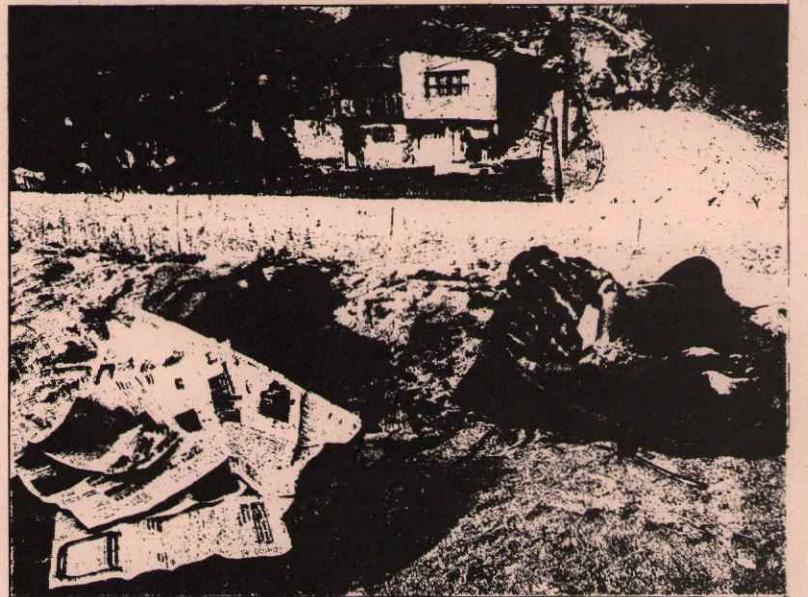
Nazilli'de bir devrimciye işkence yapıldı

"Silah göstermediğimi ve suçsuz olduğumu söylediğimde falakaya yatırdım. Falakadan sonra çıplak ayakla koşturdular. Tekme tokatla dövmeye devam ettiler"

Sivas Kapalı Cezaevi Müşahade Bölümü tutuklularından Kenan Tutuş adlı gencin annesi:

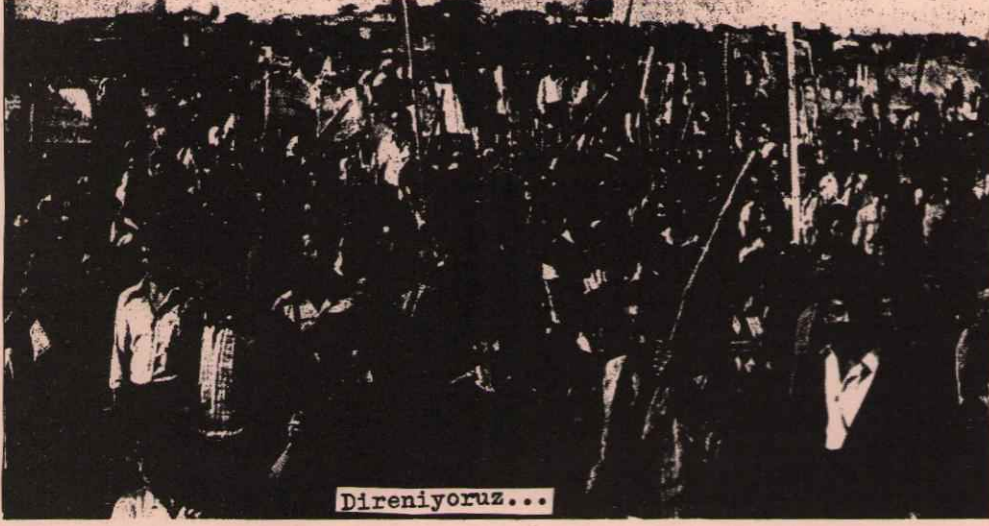
'İşkenceden çıkalı 4 ay oldu, yavrum hala hasta'

İŞKENCE EDİLİP ÖLDÜRÜLMÜŞ 2 CESET BULUNDU

Mecidiyeköy Fulya Deresi'nde dün sabah işkence edilerek öldürülmüş, Nejdet Demir ve Haluk Kaşıkçı adlı iki gencin çuval içine konmuş cesetleri bulundu. Olayı ŞİT (Şeriatçı İntikam Tugayı) adlı örgüt üstlendi.

OKUYUCULARDAN MÜCADELEYE

Direniyoruz...

SIVAS

Özellikle MHP'li sivilfaşistler olmak üzere tüm patron ağa partileri Sivas'ta Ale vi-Sunni çelişkisini elden geldiğince kö rüklemektedirler.

Bu çelişkilerin körüklenmesi sonucu çe şitli mezheplerden emekçiler birbirine "DÜŞMAN" edilmiş durumdadır. Bu durum sonu cunda patron ağa partileri varlıklarını de vam ettiriyorlar. Sivil faşist köpekler ise bu çelişkileri "ustalıkla" körükledik -ten sonra faşist sadırılarını bu mezhepler den esas olarak birine dayanarak sürdürme -ye çalışıyorlar. Geçen yıl bu aşağılık ka -tillerin gerçekleştirilmeye çalıştıkları Si -vas katliamı girişimlerinde emekçi kitlele rin kendilerini aktif bir şekilde savunma -ları sonucu esas olarak kendileri zararlı çıkmışlardı. Emekçi halkın kararlı direni -şi onları altetmişti.

MHP'li sivil faşistler yeni Demirel hükü metinin kurulmasından sonra saldırılarını yeniden yoğunlaştırdılar. Sokakta, kahvede, işyerinde adam vurmakta ve yaralamaktadırlar. Okullarda da devrimci öğrencileri o -kullara almamak, çeşitli işlek cadde ve yerleri işgal etmek vb. bunların alışagel -miş eylemleri içindedir. Olanlar MHP'li si vil faşistlerin yeni bir katliam gerçekle ştirme peşinde olduklarını bunu gerçekle ş -tirmek için yoğun bir şekilde çalıştıkları nı gösteriyor. Maraş'ta, Malatya'da ve son olarak Çorum'da vb. yerlerde yaptıklarını -şimdi Sivas'ta tekrar yapmanın planları i le uğraşmaktadırlar. Son olarak Gün Sazak ın ölümünü bahane eden MHP'li faşistler bu katliamın provasını yapmaya çalıştılar. Birçok okulu işgal ettiler, şehir merkezin de toplanmalar, çeşitli mahallelere güç yığdılar. Onların bu adı çabalarına karşı emekçilerin hep birlikte karşı koymaları sonucu, yer yer çatışmalar çıktı, yaralan malar oldu. Faşistler ile emekçiler ara -sında süren bu çatışmalarda POLİS emekçi -lerin üzerine ateş açtı. Daha sonra ise "sokağa çıkma yasağı" bahanesiyle devrim -cilerin etkin oldukları mahallelerde terör estirdiler. Emekçi kitlelerin ve devrimci -lerin kararlı birliği ve direnişi faşistle rin yeni bir katliam çabalarını ve bu yön -lü girişimlerini atlattı.

Emekçi Sivas halkı komprador patron ağa devletinin azgın saldırı, zulüm ve sömür -süne karşı, MHP'li faşistlerin yeni bir katliam yaratma çabalarına karşı demokra -tik halk devrimi yolunda birleşelim, örgüt lenelim, direnelim.

- DİRENEN HALK YENİLMEZ
- YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELEMİZ!

Sivas'tan Mücadele Okuyucuları

GAZİANTEP

KARDEŞLER, ilimiz Gaziantep yurtseverle -rin, devrimcilerin etkin olduğu bir kent -tir. Faşist AP hükümetinin kurulmasıyla birlikte artan baskı ve işçi-memur kıyımla rı burada da kendisini en açık bir şekilde hissettirdi. Özellikle Kamu İktisadi Devlet kuruluşlarındaki işçi ve memur kıyımla rı başladı. İşte Gaziantep'in önemli işsa -halarından biri olan 1650 civarında işçi -nin çalıştığı Güneydoğu Tarım Satış Koopa -ratifleri Birlikleri (GTSKE), devrimci ve yurtseverlerin çoğunlukta olduğu bu işye -rinden işçileri atmak için kolları sıvadılar. Yeni atanan faşist Müdür Ali Paril Sü mer hemen bir genelge yayınladı "İşyerinde işçi fazlalığı vardır. Bu fazlalık işyeri bütçesine ve hazineye zarar vermektedir bu nun için 750 işçinin, işyerinden çıkarılma sı gerekiyor." Bununlada kalmayan faşist Müdür işçileri bölmek için "kendi istegiyle ayrılacak işçilere tazminatları ödene -cek, yok eğer ayrılmazlarsa tespit ettiğimi z tarihte hiçbir hakkı verilmeden atıla -

caklardır." Tüm bu nutukları çeken faşist müdür bir yandan da faşist ideolojinin et -kisinde kalan veya bilinçlice onlara hiz -met edecek olan işçileride bir yandan işe alıyordu. Tüm bunlara rağmen işyerinde ör -gütlü bulunan Sosyal Faşist BANK-SEN sendi kasıda sürekli meseleyi savsaklamaya işve -renle uzlaşmaya gidiyor. Toplu sözleşmenin günü geçmesine rağmen bir türlü imzalamı -yor, sürekli uzatıyordu. Sendikanın bu ka rarsızlığına başından beri müdahale eden ve zorlayan Yeni Demokratik İşçi Birliğin -den arkadaşların yoğun propoganda faaliyet leri sonucunda işçiler GREV hazırlıklarını i çin uyarılıp örgütlendi. Tabandan gelen bu uyarı sonucunda sendika ağaları ister iste mez YASAL GREV'e gittiler. İşyeri greve gitti ama yine çözüm yok sendika ağaları çeşitli uzlaşmaların içindedir. Her fırsat ta YDİB den arkadaşları işyerinden atmak i çin işverenle anlaşacak durumdadırlar. On lar işverenle şu noktada anlaşılıyorlar. GREV sonucunda faşist müdür biraz gevşedi şimdide "aşırı komünistler var bunlarda 100-150 civarındadır onları atacağız bun -lar işyerinin huzurunu bozuyorlar." (Tabii işverenin kastettiği YDİB den arkadaşlar) Sendika ağalarında şumsöylüyorlar: "Maocuları burada barındıramayız" işte iş -verenle SENDİKA AĞALARI burada işten ata -cakları kişiler üzerinde aynı görüşe varı -yorlar. Tüm oyunlara rağmen işçilerin bir -liğini bozamadılar. Nasıl ki geçmişte BANK SEN yönetiminden 5 tane YDİB den arkadaşı bir takım burjuva yasalarla yönetimden dü -şüren sosyal faşist sendika yönetimi işçi -leri bölemediyse bundan sonra da bunu yapı -mayacaktır. Güneydoğu emekçileri bu haklı mücadelede hem işverenin hemde sosyal fa -şistlerin oyunlarını boşa çıkaracak ve ken di öz örgütleri olan sınıf sendikalarını yaratacaktır.

- ZAFER İŞÇİ SINIFININ OLACAKTIR!

- YAŞASIN GÜNEYDOĞU EMEKÇİLERİNİN ŞANLI GREV MÜCADELESİ!

Gaziantepten Mücadele Okuyucuları

KÜRECİK

HALK GÜÇLERİNİN BİRLİĞİ ÖNÜNDEKİ ENGELLER YIKILACAKTIR

Bugün Türkiye'de halkımız komprador pat -ron ağa devletinin faşist diktatörlüğü alt -ında inim inim inlemektedir. Hakim sınıfl ar ağır bir bunalım içine düşmüşlerdir. Bu bunalımdan kurtulmak için zam zulüm ve sömürü çarkını daha da hızlı çevirmekte -dirler. Bunlara karşı halkımız çeşitli şekilde mücadele yürütmektedir. Bu mücade -le içinde hergün evlatlarını kaybetmekte -dir. İşte hakim sınıfların faşist diktatör lüğüne ve onların sivil faşist güçlerine karşı halkın yanında yer alan CAFER KARA -HAN isimli bir devrimci 15 Haziran günü İstanbul'da MHP'li faşistlerce katledildi. 17 Haziran günü Kürecik halkı devrimci ev -ladının acısını yüreğinde hissederek sıkı -yönetime rağmen bir cenaze töreni düzenle -di Cafer Karahan'ın şehit edilmesini sınıf kininin daha da bilendiği bir mücadeleye dönüştürmek için DHB, Dev-Yol, Partizan, KAWA ve HK dan devrimciler yoğun faali -yet yürüttüler. Kürecik'te toplanan kitle 1000 in üzerinde idi. Çeşitli sloganlarla kitle yürüyüşe geçti.

Halkın bu olumlu eylemini HK baltalamaya çalıştı. HK revizyonistleri Partizana olan düşmanlığı, halka ve devrim şehitlerine karşı olan sorumsuzluğu gereği olarak, ilk baştan DHB nin pankartlarını kapattırmaya çalıştı. Herhangi bir olay olmaması için DHB pankartlarını kapattı. Yine DHB ve KA -WA cılarla yaptıkları görüşmede Partizan taraftarlarına konuşma hakkının verilmeme -si için şart koşular. Aksi takdirde kendi leri eylem birliğine gelmeyeceklerini be -lirttiler. HK taraftarları bu ilk adımdan sonra da halk güçlerini bölme tavrını de -vam ettirdiler. Mezar yerine gelindiğinde de Partizana açıkca "KARŞI DEVRİMCİ" ilan eden HK revizyonistleri bu çabalarına di -ğer devrimci akımları ortak edemeyince, Pa rtizan taraftarı arkadaşın konuşmasını sa -bote etmek için taraftarlarına and içire -rek kitleyi dağıtmaya çalıştılar. Bunda da başarı sağlayamayınca iyice çılına dönen HK revizyonistleri bu sefer "karşı devrim -ci, faşist, provakator vs." küfürlerle yay gara kopardılar. Bu laflarada beş para de -ğer vermeyen kitle karşısında oyunlarının başarıya ulaşmamasının sancısı içerisinde konuşmacı Partizandan olan arkadaşsa saldır -

dılar. Bu ana kadar HK şeflerinin pravaka -tif hareketlerini bir bir boşa çıkaran Par tizan taraftarları bu saldırı karşısında savunmaya geçerek saldırıyı boşa çıkarttı -lar.

Zaten öteden beri Kürecik'te başta Parti zan taraftarları ve diğer devrimci, yurts e verlere karşı saldırmakla ün yapan HK re -vizyonistlerinin bu saldırısı emekçiler ve devrimciler açısından bardağı taşırın son damla oldu. Bunlarda Partizan taraftarla -rıyla birlikte HK revizyonistlerine hak et tikleri dersi verdiler. Yine HK nun bu kı şkırtıcı unsurları özellikle Partizan ve DH B den arkadaşların çabasıyla linç edilmek -ten kurtarılacak olay yatıştırıldı. HK re vizyonistleri Partizan ve HDB taraftarları na silah çekmekte tereddüt etmediler. HK 'nin Partizana olan düşmanlığı HK nun gözü -nü o kadar karartmıştı ki bununlada yetin -medi. Bu olaydan iki gün sonra yine Küre -cik'te bir köyde hazırlayıp sakladıkları sopalarla bir saldırı planladı yine karşı -larında tehditlere aldırmayan Partizandan arkadaşları ve halkı bulunca saldırı planı başarıya ulaşmadı ve sakladıkları sopalar halka gösterilerek HK revizyonistleri teş -hir edildi. Bununlada yetinmeyen HK rev izyonistleri daha da saldırganlaşarak bu o -layları teşhir eden bir bildiri dağıtan DHB taraftarlarına yine Küreciğin bir kö -yünde gece pusu kurarak yaklaşık 20 civa -rında taraftarıyla sopa ve taşla saldırarak iki devrimciyi yaralamış ve devrimci sorumlulukları gereği silah çekmeyen DHB taraftarlarının üzerindeki silahlarında al -mışlardır.

Bütün bu provakatif hareketlerine karşı n HK gerçekleri ters yüz ederek, saçma sapan şeylerle karşınıza çıkarılarsa hiç şaşmayın o zaman gerçeklere tanık olan mezar töre -ninde bulunan samimi ve dürüst halktır, devrimcilerdir. Gözü HK revizyonizmiyle ka rartılmamış olan gerçeklere değer veren HK taraftarlarıdır.

HK'NİN HALK GÜÇLERİNİ BÖLEN TAVIRLARINI BO ŞA ÇIKARTALIM

Kürecik'ten Mücadele Okuyucuları

HALKIN KURTULUŞU NEREYE GİDİYOR

DEDİKODUNUN KARALAMANIN PALAVRACILIĞIN İFTİRACILIĞIN VARDIĞI SON DURAK

6 Mayıs 1980 de Halkın Kurtuluşu G. Kirchen'de devrim şehitlerini anma toplantısı yaptı. Bizler, ATIF ve Partizan sempatisanları olarak bu geceye katılma kararı aldık. Ancak bu gecede umduğumuzun bulamadık. Kendisine "proleter devrimci" maddiyasını takan Halkın Kurtuluşu şefleri, bizim selanda masa açamayacağımızı, birkaç kalmı masa açtınmay salona bile almaya -caklarını belirttiler. Şeflerden biri koluk görevlilerine "burada bir çember o -luşturun"(gecenin yapıldığı salonun kapısına) diye bir emir verdi. Saldırıya hazırlandılar. Bizler, bunun gerekçelendirilmesini istediğimizde "siz biliyorsunuz hem gelin gecemizin önüne yazın, camlarımızı kırın, hem de gelip gecemize katılmak isteyin" dediler. Bizler, bu tür bir tartışma ile bir sonuç elde edilemeyeceğini görenek kapı önünde yayınlarımızı satmaya karar verdik. Ancak buna da izin vermediler. Kapının önü ve 200 m. çapındaki parkın da okula ait olduğunu belirttiler. ATIF bildirisi dağıtılan bir arkaşın üzerine yürüdüler. Bizler, bu provokasyona gelmeyecek caddeye çıktık. Yayınlarımızı dağıtmaya, sözlü propagandamızı yapmaya devam ettik. Bundan da rahatsız olan Halkın Kurtuluşu şefleri 500 - 600 m. ileriye kolluk görevlisi koyarak gelen kitleye bizden yayın almamasını ö -gütlemeye başladılar. Ama bu çabalar sonuç -suz kaldı. Bununla da kalmayan Halkın Kurtuluşu şefleri, polis çağirtmaya kadar işi götürdüler. Ve bir taraftan da bizleri fotoğrafla tesbit etmeye başladılar. (Her halde bizi artist yapmak için değil, herhangi bir olayda polise vermek içindi.)

Bugün devrimcileri engellemeye çalışanlar, duvarlardaki devrimci sloganlardan rahatsız olanlar sadece Halkın Kurtuluşu şefleri değildir. Bugün en çok rahatsız o

lanlar; devrimciler önünde barikatlar kurarlar, buna gücü yetmeyince polisle işbirliği yapanlar karşı-devrimcilerdir. Halkın Kurtuluşu şefleri de bu tür tavırla -rıyla halk düşmanlarının ekmeğine yağ sürmekte, faşistlerin istediği gibi devrimci sloganların üzerini kapatmaktadırlar. Ancak kendileri yaptığında, başkaları tarafından üzeri kapatılırsa, provokatörlük olarak nitelendirilmektedir. Bir alıntıyla kendilerinin ağzından bunu nasıl savunduklarına bakalım.

"Halkın Yolu provokatörleri, kendi önderliklerinde gece yapılacak yere proleter devrimciler tarafından yapılan aşığeme ve yazılan Halkın Kurtuluşu imzalı "Yağsın Ulusal Demokratik Halk Devrimi" sloganından öcü gibi korktukları için üzerini kendi pullarıyla kapatmıştır." (Bonn'da Halkın Yolu'nun yaptığı gecenin eleştirisi üzerine yazılan Halkın Kurtuluşu imzalı bildiriden)

İşte, Halkın Kurtuluşu yaparsa "proleter devrimcilik", başkası yaparsa provokatörlük oluyor. Gece önüne yazılan yazı ise (boyayla silinmiş olduğu için okuyabildiklerimiz) TKP/ML imzasını taşıyan "Devrim şehitlerinin intikamını alacağız," "İktidar namlunun ucundadır", vb. İşte Halkın Kurtuluşu şeflerini rahatsız eden ve onları saldırgan yapan bunlardır. Diğer taraftan cam kırma Marksist-Leninistlerin de -ğil olsa, olsa Halkın Kurtuluşu gibi iftiracıların işidir.

Halkın Kurtuluşunu bu duruma getiren, onun siyasi olarak çürümesi ve hızla karşı devrimci saflara gitmesidir. Bizler, ATIF sempatisanları olarak Halkın Kurtuluşunu bir kez daha uyarıyoruz. Böyle karşı devrimcilerin ekmeğine yağ süren tavırlarınızdan, halk saflarında bölücülük ve nifak tohumları saçmaktan vaz geçin! Fa -

şizme karşı tüm halk saflarında olanlarla eylemde birlik temelinde mücadele edin. Mahir'ler, kendilerini Deniz'ler için feda ettiler. Bunlardan ders çıkarın. Bu tür tavırlarınızı sistemleştirirseniz halk sizden hesap sormasını bilir. Ve er geç hesap soracaktır. Karşı-devrimci Aydınlık'ın gelmiş olduğu yoldan ders çıkarın. Bu türden tavırlarınızla varacağınız yer Aydınlık'ın yanındır.

Sonuç olarak toparlayacak olursak, Halkın Kurtuluşu şefleri iyi niyetli devrim isteyen unsurlarla ATIF ve Partizan sempatisanlarıyla tartışmalarını ve kendi gerçek yüzlerinin ortaya konmasını engellemek için devrimcilerin önüne barikatlar kurmakta, hatta polisle işbirliğine kadar gitmektedir. Bunları bu tavırlara iten sebeb: kendi çürümüş siyasetlerinin açığa çıkmasını engelleyebilmektir. Ama doğru lar instatçdır. Güneş balıkla sıvanmaz. Halkın Kurtuluşu revizyonistlerinin de genç yüzü er veya geç Marksizm-Leninizm karşısında ortaya çıkacak ve çıkmaktadır.

Yağsın Devrimcilerin Birliği ;
Kahrolsun Devrimci Mücadelenin Önündeki Engeller !
Yağsın ATIF-TÖK/YD
Dortmund'dan bir mücadele okuyucusu

Geçenlerde Orta-Doğu Teknik Üniversitesinde Dev-Yol önderliğinde anti-faşist bir gösteri yapılmış. Eylemin ertesi günü de "YASASIN ÖDÜ DİRENİŞİMİZ! TDKP" imzalı bir pankart asılmış.

"Yahu arkadaşlar, eylemi biz yaptık. Neden böyle yazdınız?" diye soran Dev-Yol'dan bir kişiye:

"Ya hocca bilmiyor musunuz, biz her anti-faşist eyleme sahip çıkarız" cevabı verilmiş!!

RÖPORTAJ

Köyünüzün en acil sorunları nelerdir?

-Köylü: Köyümüz oldukça yoksul bir köydür. Sorunları saymakla bitmez. Eskiden beri ihmal edilmiş binlerce yoksul köyden biri olan köyümüzdeki yaşantı içler acısıdır. Köylülerimizin bir çoğu bir çuval un almaya para bulamayacak kadar fakirdir. Her gün artan hayat pahalılığı, zam, zulüm köylülerimiz için yaşamayı zehir etmiştir. Unu sözde devlet vasıtasıyla bize vereceklerini söylüyorlar. Üç ayda bir un alamıyoruz. Bu ihtiyaçlarımızın bütünü serbest piyasadan, karaborsadan binbir güçlükle temin etmekteyiz. Karaborsacılar köylülerimizi iliklerine kadar insafsızca sömürmektedirler. Bu ihtiyaç maddelerinin dışında en acil sorunlarımızı köprü, su, yol ve yaygın hastalıklar oluşturmaktadır.

-Köyünüzün köprüsü 1970'de yapım programına alındığı ve kayıtlarda yapılmış gözükteği halde yapılmadığı söyleniyor, doğrumu?

-Köylü: Köyümüzün köprüsü kayıtlarda yapılmış gösterilmektedir. Oysa köprümüz yapılmış değil. Bahsettikleri köprü hayali bir köprü olsa gerek. Köprü sorunumuz öyle acil bir sorundur ki, ilkbaharda kendi aramızla olan irtibatımız kesilmektedir. Eriyen kar suları, bazan hayvanlarımızı, hatıta insanlarımızı bile alıp götürmektedir.

-Köyünüz içme suyu ihtiyacını nereden karşılamaktadır?

-Köylü: Yaz mevsiminde köyümüz arazisinin muhtelif yerlerindeki kaynaklardan sirtımızda taşıyarak karşılamaktayız. Kışın ise damal taburunun lağım pisliklerinin karıştığı dere suyundan içmekteyiz. Bu nedenle çok hastalık vardır.

-Bu hastalıklarla nasıl mücadele ediyorsunuz?

-Köylü: Bizim hastalıklara karşı mücadelemiz kaderimize boyun eğmekten öteye gitmemektedir. Bir kere köylülerimizin hastalarını doktora götürecektir parayı bulmaları imkansızdır. Götürme imkanı az çok olanlar yol, köprü yüzünden götürmemektedirler. Bir imkan yaratıp götürdüğümüzde ise ya doktor bulamıyoruz, ya da ilaç bulamıyoruz. Yani bizim önümüzdeki her yol kapalıdır.

-Seçimlerde köyünüz oy kullanmış mıdır?

-Köylü: Bugüne kadar hep aldatıldık. Milletvekilleri seçim zamanlarında köyümüze kadar gelip bize bol bol vaatlerde bulundular. Ama gördük ki bu vaatlerin hepsi birer yalandan ibaretmiş. Bu seçim, bu parlamento bizim sorunlarımızı çözmek için

çin değil, bizim sırtımızdan soyduklarıyla zenginleşenleri daha zengin etmek için bizim olmayan kanunları çıkarmak içinmiş. Günden güne sorunlarımız ağırlaştıkça bunun farkına varmaktayız.

-Bugünkü rejimle sorunlarımızın çözülebileceğine inanıyor musunuz?

-Köylü: Kesinlikle hayır. Bu rejim ağaları, büyük patronları besleyen, koruyan, biz fakirleri ölüme götüren bir rejim. Biz ayağı çarıkli köylüler bunun farkına varıp kendi kurtuluşumuzu sağlamaya uğraşmadığımız sürece sonumuz daha da kötü olacaktır. Yani sorunlarımız kör düğüm olmuştur. Bunu açmak için bıçak gerekli.

-Peki size göre kurtuluş çaresi var mı?

-Köylü: Gayet tabii. Biz fakara insanlar birleşir sesimizi duyurursak kurtulmamak için ne sebep olur ki?

-Size göre bizim kurtuluşumuzu sağlayacak düzen nasıl bir düzen olmalıdır?

-Köylü: Ne zaman ki biz fakirler; baskıya sömürüye maruz kalanlar birleşir ve bizden olmayanları yönetimden uzaklaştırır, bizim olan her şeyi sahip çıkarsak ancak o zaman kurtuluruz. Madem ki her şeyi biz üretiyoruz, o zaman bu yönetimin başında da biz olmayız. Bu bizim hakkımız. Bu hakkımız bizim elimizden zorla alınmış. Bizde bunu zorla alacağız.

-Yani sizin bu dediğiniz bir devrim mi oluyor?

-Köylü: Evet, evet bir devrim oluyor. Bizze şimdiye kadar bu konuda o kadar yalan söylediler ki, biz kendi kurtuluşumuzu tekmeledik. Ama artık bizi kurtaracak olanın bir devrim olacağına inanıyoruz.

Bu sorun üzerine uzun uzun sohbet edildi. Demokratik halk devrimi, demokratik halk iktidarının köylülerimize neler sağlayacağı anlatıldı. Bunu dinleyen köylülerimizden bir başkası:

-Köylü: İşte biz tam öyle bir düzen istiyoruz. İnsanca yaşamak istiyoruz.

-O halde bizim tek kurtuluş yolumuzun Demokratik Halk Devrimi olduğunu söyleyebilir miyiz?

-Köylüler: Bundan başka kurtuluş yolu göremiyoruz.

-Bir köylü: Bütün bunları biliyoruz ama bizim elimizden ne gelir ki? Biz sesimizi çıkarsak kafamıza vururlar.

-Yaşlı bir köylü: Değneklere, küreklere sarılarak bizde onlara vurursak kazanırız. Silahlarımıza sarılırsak kazanırız.

Bu konuda da geniş geniş bir sohbetten sonra köylülerimiz coşkuyla kendile-

rinin tek kurtuluş yolunun Demokratik Devrimle olacağına olan güvenlerini belirttiler.

-Bir köylü: Devrimciler niye bu kadar parçalandılar. Düşmanlara karşı birleşmek gerekmiyor mu? Dedi

Devrimcilerin birleşmesi gerektiği, bizi sokan yılanlara karşı halkın güçlerinin birleştirilmesi gerektiği konusunda köylülerimize güvence verildi.

-Köyünüze devrimciler geliyor mu? Bunlara güveniyor musunuz?

-Köylü: Köyümüze devrimci siyasetlerden sadece PARTİZAN'dan arkadaşlar geliyor. Biz sorunlarımızla çok yakından ilgileniyorlar. Biz bunlara çok güveniyoruz. Kurtuluşumuzda bunların bize yol göstereceklerine olan inancımız sonsuzdur.

Evet, Burmadere köyünün sorunları gerçekten içler acısı. Ama bu sorunlar sadece Burmadere'nin sorunları değil, kuşkusuz. Ama Burmadere bu durumda olan binlerce köyümüzden sadece bir sembol. Ve binlerce yoksul köyümüzün Demokratik Halk Devrimine gebe kılan kuşkusuz onların bu içler acısı yaşamı... Nasıl gebe kalmaların ki devrim? Kızgın güneşin altında bir lokma ekmeğin için sürüm, sürüm sürünen ve karşılığında açlık, sefalet gören bu köylülerimiz Halkımızın sırtından soydukları ile enselelerini, göbeklerini şişiren komprador patronlar, toprak ağaları, tefeci tüccarlar altlarında son model taksilerle dans ederek diskoteklerde viski yudumlarken halkımızın bu içler acısı yaşamı bizi devrimine gebe kılmayı, yaşamımızın doğal sonucu değil midir? Bizi kavga meydanlarında bütünlüğünü bu yaşantımızdan kurtulmanın, mutluluğu ortaklaşa paylaşmanın demokratik devrimden başka bir yolu var mı?

Hazır olun komprador patronlar, toprak ağaları, tefeci tüccarlar, hazır olun tüm emperyalistler ve hazır olun oy tüccarları, siyaset cambazları, hazır olun bütün namussuzlar!... Halkımızın derisi gündün güne soyuldukça acısını tas kalbimizin derinliklerinde daha hızlı hissetmekteyiz. Birleşmekte olan nasırlı yumruklarımız sizin tepenize örse inen bir balıoz gibi inencek ve sizi insanlığın nefretle anacağı o şerefsiz tarihinizin çöplüğüne fırlatacaktır. Ufukta parlayan güne her gün bir adım daha yaklaşmaktayız.

Mücadele Okuyucuları

HAGEN

İşçiler, emekçiler, devrimciler
Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının, halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesi günden güne güçlenmektedir. Bu haklı ve çetin mücadele içinde işçi sınıfımızda kendi öz bilimini daha iyi kavramakta ve kendilerini savunmaya ve orta yol siyasetlere darbe vurmaktadır.

İşte bizler Hagen ve çevresindeki Türkiye li ATIF sempatizanları olarak bu haklı mücadeleyi destekleyen en kısa zamanda yerimizi almak istiyoruz.

İşte bizler Hagen ve çevresindeki ATIF sempatizanları olarak, Batı Almanya'da devrimci mücadeleyi alt göstericisi olan ATIF siyasetinin çatısı altında yerimizi almaya çalışıyoruz.

İşte bizler, devrime olan sorumluluğumuzdan dolayı Hagen'de bu zamana kadar devrim isteyen kitleler üzerinde süregelen devrim tekkeci-gurupçu siyaseti mahkum ederek, Hagen'deki Türkiye işçileri, emekçileri ATIF'in doğru demokratik siyasetinin çatısı altında örgütleyeceğiz.

26 Nisan 1980 de Hagen'de Halkın Kurtuluşu siyasetinin devrimcileri anma toplantısı adı altında "tekkelerini" elde tutma gecesi verdiler. Halkın Kurtuluşu siyaseti çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının kurtuluşu için mücadele etmiş olan ve bu uğurda hiç bir şahsi çıkarını düşünmeden, şehit düşmüş devrimcileri anma yerinde "tekkeci-gurupçu" siyasetinin propaganda yapmasını "tekkeci-gurupçu" siyaseti sefleri bu gecede çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının önderi İbrahim Kaypakayı'ya göstermekten dahi kaçındılar. Fakat gecede kitlelerden gelen tepkiler sonucu su yalanları söylediler. İbrahim'in resmini bulamamışlar (!) Onlar ne kadar devrimci, doğru siyasetlerden kaçarlarsa kaçsınlar, komünist önder İbrahim Kaypakayı'ya göstermezlerse göstermesinler, çeşitli milliyetlerden işçi sınıfımız ve ezilen halkımız önderlerini kendi içinden çıkarttığı gibi onlara sahip çıkmasını bilecektir ve sahip çıkmaktadır.

Biz ATIF sempatizanları olarak, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının kurtuluşu için mücadele etmiş ve dövüşerek şehit düşmüş devrimcilerin anısını şu şekilde sürdürüceğiz:

Devrim şehitlerinin mücadelesinden öğrenmek onların hatalarından dersler çıkartıp, doğrularını örnek alıp, mücadeleyi bir adım ileri götürmek demektir.

Onların bıraktığı yüce devrimci davayı devralmak demektir.

Onları anmak demektir faşizme, sosyal faşizme emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı mücadeleyi sürdürmek demektir.

Devrim şehitlerini anmak demek faşistlerden hesap sormak demektir.

Bizler Hagen'de ATIF sempatizanları olarak bu doğru yöntemleri kendimize rehber alarak bir bildiri çıkartıp devrim şehitlerinin nasıl anılacağını Hagen ve çevresindeki Türkiye işçilerine duyurmaya çalıştık. Fakat Halkın Kurtuluşu sefleri, ATIF'in siyasetinden öyle korkuyorlar ki; ne yapacaklarını şaşırıyorlar. Bizlere psikolojik saldırılara giriştiler. Ondan sonra da bu saldırılara daha açık olarak

verilen gecede yaptılar. Gerek salon dışında verilen dağdan arkadaşlarımıza ve gerekse içinde slogan atan arkadaşlarımıza çeşitli saldırı metodları uygulamaya kalkıştılarsa da bizler, devrimci disiplinimizle onların her türlü provokasyon metodlarını boşa çıkartıp gelen kitlelere Halkın Kurtuluşu seflerinin devrimcilere, komünistlere ve örgütlerine karşı yanlış tavırlarını teşhir etmeye çalıştık. Bizler, Halkın Kurtuluşu'nun seflerinin öcü gibi korktuğu ATIF siyasetinin kitlelere duyurmaya çalıştık.

O siyaset ki; bugün Türkiye'de hakim sınıfın yüreğini titretmektedir.

O siyaset ki; bugün Batı Almanya'da Batı Alman işçileri burjuvazisinin yüreğini titretmektedir.

O siyaset ki; bugün Batı Almanya'da faşistlerin yüreğini titretmektedir.

İşte o siyaset ki; bugün Halkın Kurtuluşu seflerinin ve her renkten tekkeci siyasetlerin yüreklerini titretmektedir.

Halkın Kurtuluşu siyasetinin zavallı küçük burjuva savunucuları ve diğer küçük burjuva sülalenin bu zamana kadar halkımızı çeşitli cilalı laflarla avuttuğu günlerin zamanı dolmaktadır.

İşte bu zaman doldukça Halkın Kurtuluşu'nun sefleri, devrimci siyasetlere karşı siyasi olarak bir şey getiremeyecekleri saldırlara başvurmakta. Fakat Halkın Kurtuluşu ve diğer tekke sefleri ATIF'in doğru siyasetine ne kadar çamur atarlarsa atarsınlar, o siyaset doğru olduğu için daha da güçlenmektedir.

Onlara devrimciler ne kadar çamur, iftira atarsa atsınlar tarihin köplüğüne gömülmeden kurtulamayacaklardır.

Onlar devrimciler arasında ne kadar düşmanlık yaratmak isterlerse istesinler, devrimci devrimcilerin faşizme karşı mücadelelerinde oluşturmaları eylem birliklerini engelleyemeyeceklerdir.

Ve biz ATIF sempatizanları olarak devrimcilerle şunu haykırıyoruz.

Halkın Kurtuluşu'nun tabanındaki devrimciler:

Bugün bizlerin faşizme, sosyal faşizme, emperyalizme, sosyal emperyalizme karşı mücadelemizde oluşturacağımız eylem birlikleri Halkın Kurtuluşu seflerinin tekke çıkarlarına ters düştüğü için eylem birliği önünde engel oluşturmaktadırlar.

Halkın Kurtuluşu seflerinin devrimcilere-komünistlere karşı attıkları çamurları hep birlikte göğüsleyelim.

Halkın Kurtuluşu seflerinden devrimcilere ve örgütlerine yaptıkları saldırıları lanetleyelim. Ve bu saldırıların, siyasi olarak hep beraber hesabını soralım.

Devrimci eylem birliğinin önündeki engeller yıkılacaktır!

Tekkelen yıkılacak devrimcilerin birliği kurulacaktır!

Yaşasın ATIF!
Birlik-Mücadele-Zafer!
Kahrolsun komprador patron ağa devleti!

Hagen ATIF
sempatizanları

*

Tüm gericiler birleştiler. 74 tutuklu arkadaşımızı ve onların yürüttüğü mücahedeleyi karaladılar.

Arkadaşlarımızın toplantısını engellemekte haklıydılar. Çünkü, faşistler halkımızın dini inancını suistimal ederek örgüte faşist düşünceler aşılamakta ve örgütlenmeyi engellemektedir.

Faşistler Kahraman Maraş, Erzincan, Sivas, vs. yerlerde kitle katliamlarını da camilerden, dini toplantılardan çıktıktan sonra başlattılar.

Faşistler, Batı Berlin'de Celalettin Kesim'i de dini toplantıdan çıktıktan sonra katlettiler.

Onların yaptıkları toplantılar dindar kişileri katliamlara teşvik etmenin, devrim ve devrimcileri aleyhinde olan iftira ve demagoji yapmanın aracı olmaktadır.

Arkadaşlarımız, faşistlerin toplantısını engellemekte haklıydılar. Çünkü onlar, 17 Haziranda sözüm ona dini toplantı yaparken, Mannheim, Koblenz'de devrimcilere, demokratlara saldırıyorlardı. 21 Haziranda Stuttgart'taki Türk gecesinde içki dağıtıp, dansöz oynatıyorlar. 22 Haziranda Rüsselsheim'da taraftar toplamak için masraflı OPEL patronlarından "törensel yemek" toplantısı yapıyorlardı. Bir başka yerde de evli bir kadını dost tuttuğu için (kendi karısı da Türkiye'de) kadının kocası tarafından öldürülen Halil Tireli'nin Mevlüt okutuyorlardı. Halil Tireli'nin devrimciler tarafından öldürüldüğü yalanını atıyorlardı. Böyle halk düşmanlarının halk düşmanı toplantıları elbette ki engellenmelidir.

" Olaydan sonra burjuva gazeteleri avazları çıktığı kadar bağırdılar. "Türkü vurdur", "Kardeş, kardeşi vurdur" şeklindeki demagojiyle faşistlerin faaliyeti haklı göstermeye çalıştılar.

Biz, patronlara bir parça kemik için kudurmuşçasına saldırıya, işçi ve emekçilere kurdu muşçasına saldırıya, çocuk, genç, işsiz, kadın, erkekle demeden katliam yürüten ve ölü kadınlara tecavüz eden, bebeleri duvarlara çivileyen KÖPEKLERLE KARDEŞ DEĞİL DÜŞMANIZ.

BİZ mezhep kıskırtıcılığı yaparak katliam yürüten CANILARLA KARDEŞ DEĞİLİZ

Türkiye'de faşistler yoldaşlarımızı katlederken, işkenceden geçirirken, eğer biz devrimcilerden bu canilerin "KARDEŞLİK" masallarıyla falcağı propagandası yapmalarına seyirci kalmayalım bekleniyor. Biz devrimciler, faşistlerin dini maske altında yapılan toplantılarda yeni katliamlar için para toplamalarını elimizi koğuşturarak SEYREDEMEYİZ. SEYRETEMEYECEĞİZ.

Bizim arkadaşlarımız işte bu CANILARIN, işte bu FAŞİST faaliyetlerini engel dediler. Bunun için hapse düştüler. VAR olsunlar...

Bizde bütün dost ve düşmanın önünde ilan ediyoruz ki; ARKADAŞLARIMIZI SONUNA KADAR DESTEKLEYECEĞİZ."

Augsburg olayı, Batı Alman devletinin emperyalist politikasının ve Türkiye'de emperyalistlerin uşağı komprador patron ve toprak ağalarının Türkiye işçilerine azgınca saldırmasının bir parçasıdır. Kahraman Maraş, Sivas ve şimdi de Çorum katliamını düzenleyen Türk faşist devletinin saldırıları, yurttaşlarımızda da bu şekilde yansımaktadır. Onlar bütün bu saldırılarla, emekçi halkın devrimci mücadelesini bastırmaya çalışmaktadırlar. Ama çabaları boşunadır. Augsburg olayları ne kadar yalan yanlış anlatılırsa anlatılsın; ATIF'i yassaklamak için ne kadar çaba harcansın; hiç bir şey emekçi halkımızın haklı devrim mücadelesini engelleyemez.

Bugün tüm demokratların, devrimcilerin görevi Augsburg'daki katliamı nefretle kınayarak; tüm tutukluların derhal serbest bırakılmasını talep etmek; tutuklularla dayanışma içerisinde açılan bağış kampanyasını aktif olarak desteklemektir.

KAHROLSUN BATTI ALMAN EMPERYALİZMİ!
AUGSBURG'DA TUTUKLANANLAR DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR!

K.Akyüz

Bağışların yatırıldığı Konto Numarası
0 3 5 1 9 2 4
Sparkassen-Service Spende Konto
Für Türken AUGSBURG

Augsburg, Baştarafı 1. sayfa

Bu bildiri, MHP'li faşistlerden oluşan İslam Birliği Augsburg şubesi adına yayınlandı. Onlar, yapacakları bu konferansa, bir yandan mezhep, din bölünmüşlüğü körükleyen, diğer yandan örgütlenmelerine hız vereceklerdi. Faşist örgütlenme karşısında ellerini kollarını bağlayıp seyirci kalamayan demokratlar, konferans günü, protesto amacıyla salon önünde toplandılar. Faşistler demokratlara salonun kapısında Türkiye işçisi ve Gençlik Derneğinin çıkarmış olduğu bir bildiriye şöyle anlatılmaktadır:

" 17.6.1980 tarihinde MHP ve MSP'nin faşist ittifakı devrimcilere cihad açtı. Önceden yapmış oldukları, zincir, sopa ve bıçaklı hazırlıklı devrimci ve demokratlara "Allah, Allah" sesleriyle saldırılar. Bir taraftan vuruyor, diğer taraftan dua ediyorlardı. Ancak bu defa sert bir cevize çattıklarını beklemedikleri dersi alınca anladılar. Düzenlenen "konferans"ın başlamasından 45 dakika önce çıkan çatışma 15 dakika kadar sürdü. Bu çatışma üzerine Batı Alman emperyalist devletinin polisi devreye girerek toplantının yapıldığı kilise salonunun etrafını büyük bir güçle çevirdi. Demokratların üzerine göz yaşartıcı gazlar sıkarak silahlarını çekerek anti-faşistleri duvara yaslarını üzerlerini aramaya başladı. Ancak hiçbir suç aleti bulamayınca, faşistlerin işaretiyle demokratları joplaysarak tutuklamaya başladı. Bu girişim 150 kadar demokratın tepkisiyle karşılıncasına, polis bu defa kimlik kontrolü kisvesiyle kimliksizleri tutuklamaya devam etti. Kimlik kontrolü neticesinde 40

kadar yurt-sefer gözaltına alındı. Geri kalan anti-faşist arkadaşlarımızın serbest bırakılncaya kadar dağılmayacaklarını açıklayarak Königplatz'da toplandılar.

Bir kaç saat önce hak ettikleri dersi alan faşistler bu defa da Türk İslam Birliğini saldırı üssü olarak kullanıp öç almak üzere ikinci bir saldırı girişimi başlattılar. "Allah, Allah" sesleriyle ikinci taarruzu başlatan faşistlerin aldıkları ders biriciden pek farklı olmadı. Yine yaralananlar oldu. Bu olay üzerine Batı Alman patronlarının devlet polisi ikinci defa devreye girerek sokaklarda, parklarda, Bahnhöfelerde yabancılara avlamaya başladı. Esgali Türkiye'ye ben zeyen çoluk, çocuk, kadın, erkek ayrımı gözetmeden herkesi karakola doldurdu. Tutuklu sayısı 83 oldu. Olaydan 35 saat sonra 5 kişiyi göstermelik bırakınca tutuklu sayısı 78 de kesinleşti."

Bu olayı çeşitli burjuva gazeteleri ellerinden geldiğince çarpızdılar. Olayda faşistleri haklı göstermek için ellerinden geleni yaptılar.

Olay sonrası devrimci tarafından "Tutuklu 74 anti-faşist arkadaşla dayanışma içindeyiz" başlıklı bir bildiri dağıtıldı. Bu bildiri olay hakkında ve burjuva gazetelerindeki demagojilerle ilgili şöyle deniyor:

" 17 Haziranda Augsburg'da faşistlerin dini demagojileriyle faşist düşünceleri yaymak için yapmak istedikleri bir toplantı arkadaşlarımız tarafından engellendi. Bu engelleme eylemine Batı Alman polisi saldırarak 74 arkadaşımızı tutukladı. Burjuva basını bu eyleme karşı günlerce anti-propaganda yaptı.

DÜNYADA NELER OLUYOR?

AFGANİSTAN

Aşağıda GUAFS (Genel Afganlı Öğrenciler Birliği) adına yayınlanan Afganistan'da Rus sosyal emperyalizminin işgalini lanetleyen ve son gelişmeleri anlatan bildiriyi yayınlıyoruz:

Rus sosyal emperyalistleri Afgan halkının mücadelesini durduramaz.

Rus sosyal emperyalistlerinin Afganistan'ı işgal etmesinin üzerinden hemen henüz yedi ay geçti.

Rus sosyal emperyalistleri de diğer tüm işgalci güçler gibi, halkın direnişini bastırmak için her yola başvuruyorlar. İşkencelerin, kitle katliamlarının, direnişçilerin üzerine askeri saldırıların ardı arkası kesilmiyor. Ancak bütün bunlar Afgan halkının direnişini bastıracağına, bu direnişin giderek artmasına yol açmaktadır.

Rus sosyal emperyalistlerinin 27 Aralık 1979 tarihinde Afganistan'ı işgal et-

melerinden bu yana, bir milyonun üstünde suçsuz insan napalm bombaları ve zehirli gazlarla katledildi. Yüzbinlerce direnişçi hapse tıkıldı ve işkence gördü. Köyler ve şehirler büyük ölçüde bombalandı ve yok edildi. 80.000 aydın katledildi. Sosyal emperyalistler direniş kokusu aldıkları her yere azgınca her türlü yöntemle saldırıyorlar.

Ama bütün bunlar direnişini kıramadı. İşgalciler her tarafta halkın örgütlü ya da kendiliğinden gelme direnişleriyle karşılaştılar ve karşılaşıyorlar. Bu yılın Şubat ayının 21'inden Nisan ayının sonuna kadar binlerce kadın ve erkek, emekçi ve öğrenci Kabul, Herat, Kandahar ve Gazne sokaklarında gösteri yaptı. Silahlı işgal askerlerine ve toplara rağmen "Rus işgalcileri Afganistan'dan defolun" sloganlarıyla gösterileri cesaretle sürdürdüler. Yüzlerce genç erkek ve kız ve emekçiler ölümlü cesaretle karşıladılar.

Rus sosyal emperyalistleri Macit Kalakani gibi Afgan halkının devrimci önderlerinden birini öldürmesi, Afgan halkını öfkeye boğdu. Macit Kalakani, Zahir Şah döneminden bu yana, son nefesine kadar tüm emperyalistlere karşı mücadele edilmesini savunan ve Rus sosyal emperyalistlerine karşı da kararlılıkla mücadele eden bir devrimci idi. Afgan halkı Macit Kalakani'yi unutmuyacak, onun mirasını zafere kadar sürdürecektir.

Hain sosyal-faşist Karmal kliği işçi sınıfının ve yoksul köylülüğün adını ağzından düşürmüyor. Ama gelişen olaylar bunların hangi safta durduğunu açıkça göstermektedir. 7000 işçi Parvan'daki bir tekstil fabrikasında greve gitti. Yiğirmeye Afganistan'da, Kandahar'da işçiler, yoksul köylüler ve emekçiler genel greve gittiler. Bu olay işgalcileri ve kukla Babrak Karmal kliğini küplere bindirdi. Kandahar ve Herat'da sıkıyönetim ilan ettiler.

Rus sosyal emperyalistlerinin 10.000 askerini Afganistan'dan çekme olayına geçince...

Bu olayın iki yönü vardır. Birincisi ve en önemlisi, bu birlikler gerilla savaşına cevap verebilecek nitelikte birlikler değildir. Gerilla savaşı karşısında hantal kalmaktadırlar. Rus sosyal emperyalistleri bu birlikleri çekip yerine gerilla savaşını bastırmaya uygun seçme birlikler ve silahlar göndermektedir. Böylelikle Afgan halkının mücadelesini daha kolay bastırmayı amaçlamaktadır. İkincisi, bu olayın tam da NATO bakanlar konseyinin Ankara'daki toplantısına denk gelmesi bir tesadüf değildir. Onlar bu şekilde dünya kamuoyu önünde sarsılan durumlarını düzeltmek ve etki kazanmak istemektedirler. Ayrıca bu şekilde diğer saldırgan pakt NATO'yu etkileyebileceklerini ummaktadırlar.

Ama Rus sosyal emperyalistleri ne yaparsa yapsın, ne Afgan halkını ne de dünya halklarını kandıramayacaklardır.

Afgan halkı bu haklı mücadelesinde tüm emperyalistlerin çabalarına rağmen zafere ulaşacak, bağımsızlığını kazanacaktır. Ne batılı emperyalistlerin uşağı Hızb-ül İslam ve Cemiyet-i İslam gibi gerici örgütler ve onların liderleri Gulbuddin Hekmatyar, Rabbani ve Mücadidi, ne de Rus sosyal emperyalistlerin uşağı Karmal Afgan halkını bu haklı mücadelelerinin de alkoyabileceklerdir.

Afgan halkı her türlü olumsuzluğa ve olanaksızlığa rağmen Rus sosyal emperyalistlerini ülkelerinden kovacak ve bağımsızlığını kazanacaktır.

- RUS SOSYAL EMPERYALİSTLERİ AFGANİSTAN'DAN DEFOLUN!

- KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!

- YAŞASIN AFGANİSTAN HALKININ SİLAHLI DİRENIŞİ!

ATİF Yasaklanamaz Baştarafı 1. sayfada

aşırı" örgütlere sayılıyor. Böylece "yasaklama" konusunda tavsiyede bulunuluyor

Bugün Batı Almanya'da yabancıların siyasi çalışma hakkı geniş kısıtlama ve baskılar altında tutulmaktadır. Yabancılar, "Yabancılar Kanunu" dayanılarak susurultmaya çalışılmaktadır. ATİF başkanı Osman Uludağ'a siyasi çalışmanın yasaklanması buna örnektir. Bu aynı zamanda ATİF'in yasaklanması yolunda atılan önemli bir adımdır.

ATİF; Batı Alman tekelci sermayesinin gözünde kapatılması, yasaklanması, susturulması gereken "zararlı" bir teşkilattir. Çünkü ATİF, Batı Almanya'daki Türkiye li işçileri örgütleyerek, Türkiye'de halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini desteklemektedir. Bu Türkiye'deki faşist rejimin koruyucusu Batı Alman devletinin işine gelmemektedir.

Çünkü ATİF, Türkiye'de emperyalizme bağımlı hakim sınıfların faşist diktatörlüğünü kamu oyu önünde teşhir etmektedir. Bu faşist diktatörlüğü açıkça destekleyen Batı Alman emperyalizmini teşhir etmektedir.

Çünkü ATİF, Alman ve yabancı işçiler arasındaki engelleri yıkmaya, tüm milliyetlerden işçileri Batı Alman emperyalizmine karşı sınıf mücadelesi içinde birleştirmeye hizmet etmektedir.

Çünkü ATİF, Batı Alman emperyalizmini militarizmini, intikamcılığını teşhir etmektedir.

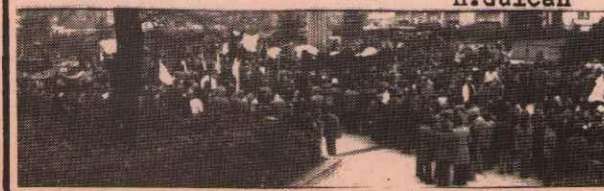
Çünkü ATİF, Türkiyelili işçileri haksızlığa, sömürüye, baskıya karşı mücadelede örgütlemektedir.

İşte bu yüzden Batı Alman emperyalistleri ATİF'i yasaklamak istiyorlar.

Onların bu hesaplarını boşa çıkaralım! ATİF etrafında çelikten bir yumruk gibi birleşelim. Saldırıları dayanışma ve mücadelelerimizle geri püskürtelim!

BİRLİK- MÜCADELE- ZAFER!
YAŞASIN ATİF!

H. Gülcan

EMPERYALİSTLER EKONOMİK KRİZDEN ÇIKMAYA ÇABALIYORLAR : VENEDİK DORUĞU

Haziran ayı sonunda Venedik'te "sanayi gelişmiş" 7 ülkenin temsilcilerinin katıldığı bir Ekonomik Zirve Toplantısı yapıldı. Zirveye ABD, Batı Almanya, İngiltere, Fransa, İtalya, Japonya, Kanada yı temsilen devlet başkanları, başbakanlar katıldılar. Bu ekonomik zirve toplantısında dünyanın belli başlı emperyalist ülkelerinin temsilcileri, emperyalizmin ekonomik sorunlarına çare bulmaya çalıştılar.

Gazetelerde "demokratik" ülkelerin 6. Zirvesi olarak geçen bu toplantıda emperyalist burjuvazinin kendi ağzıyla söylemek zorunda kaldığı gibi, bu emperyalist ülkelerin ünlü temsilcileri "dünya hasta ülkeleri"na doğru dürüst bir reçete yazamadılar. Genel olarak üzerinde durdukları ve de "fikir birliğine" vardıkları konular şöyle sıralanabilir :

- Enflasyon hızının düşürülmesi önleminde acil bir görev olarak durmaktaydı;

- Petrol fiyatları son 18 ay içinde %125 bir yükselme gösterdiğinden, acilen dünyada enerji sorununa bir çözüm aranmalıydı. Bunun için de enerji sorununda petrole bağımlılık mümkün olduğu kadar azaltılmalı, ekonomik gelişmenin petrol tüketimi ile direkt bağı koparılmaya çalışılarak petrol dışında enerji kaynaklarının bulunmasına önem verilmeliydi;

- "Gelişmekte" olan ülkelerin de enerji sorunu olduğundan, Dünya Bankası bu gelişmekte olan ülkelerin enerji kaynaklarının finansman etmek için yeni faaliyetler geliştirmeliydi.

Bahsettikleri dünya hastalıkları aslında emperyalizmin genel hastalıklarıdır. Ve bu tip hastalıklara çarenin, emperyalist ülkelerin temsilcilerinin katıldığı toplantılarda aranması, emperyalistlerin iki yüzlülüğünden başka bir şey değildir. Onlar, enflasyonun neden gün geçtikçe arttığını herkesten iyi bilmektedirler. Dünyadaki ekonomik bunalıma çare bulma maskesi altında, "gelişmekte" olan ülkeler dedikleri aslında emperyalizme bağımlı olan ülkeleri daha azgınca sömürmek için planlar yapmaktadırlar. Onları asıl

rahatsız eden bu sömürüyü pek rahatlıkla sürdürememeleri, kendilerine muhalefet olan halkların devrimci mücadelesiyle karşılaşmalarıdır. Onları böyle ekonomik zirve toplantıları yapmaya zorlayan da bu devrimci mücadeledir. Birbirlerini boğazlamak için fırsat kollayan emperyalistlerin dünya işçi sınıfına ve emekçi halklara karşı olma temelinde bazı noktalarda fikir birliğine varmaları gerekmektedir. Azgınca sömürmeye devam etmede hemfikir olan bu emperyalistler ne yazık ki(!) zirve toplantılarında sorunlarına pek bir çözüm de bulamamışlardır. Bulamamışları da gün gibi açıktır. Zira emperyalizm var oldukça ekonomik krizler yakalarını bırakmayacaktır. Bu emperyalizmin tabiatında olan bir şeydir.

Zirve toplantısından sonra bu emperyalist ülke adına yayınlanan bildiriye, kendileri arasında var olan bir dizi siyasi görüş ayrılıklarına hiç deyinmemekte; dünya işçi sınıfının karşısında bir bütün olarak yer alarak, yeraltı, yerüstü zenginlik kaynaklarına sömürdükleri "fakir" ülkeler hakkında şöyle demektedirler :

" Biz, gelişmekte olan ülkelerin milyonlarca halklarına ızdırap veren fakirlik ve sürekli gidesizliğin bilincindeyiz. Bu ülkelerdeki ilk talep onların kendi kendilerini besleyebilmeleri ve yiyecek ithalatına bağımlılıklarını azaltmalarıdır. Biz, onlarla ve besin üretimini arttırmak için uzun dönemli stratejilere sahip enternasyonal şirketlerle bir olmaya ve enternasyonal ve ulusal araştırma faaliyetlerini geliştirmeye hazırız. "

İşte bir demagoji daha. Sanki bahsettikleri ülkelerdeki açlık ve sefalet kaderin bir oyunuymuş da, emperyalistler "hayırseverlik" yapıp bu açlık ve sefaleti önleyeceklermiş(!) Böyle cömertliği, şimdiye dek hiç bir yiğit göstermemiştir doğrusu. Bu, özünde emperyalistlerin bir oyunundan başka bir şey değildir. Bu tip iki yüzlülüklere karşı uyanık olalım.

F. Bayram